

Νο 214
4719

Ο
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΥΤ. ΡΑΛΛΗΣ
ΕΝ ΧΙΩ,

ΚΑΙ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἀναδημοσιεύει ἐκ τοῦ Νεολόγου.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΚΑΤΑ ΜΑΙΟΝ ΤΟΥ 1891.

4719

Ο

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΥΤ. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΝ ΧΙΩ,

ΚΑΙ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ Νεολόγου.

26 ΜΑΡ. 1998

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΚΑΤΑ ΜΑΪΟΝ ΤΟΥ 1891.

ΤΩ,

ΕΞΟΧΩ, ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΒΛΑΣΤΩ,

ΣΤΕΦΑΝΩ, ΑΥΤ. ΡΑΛΛΗ,

ΚΑΙ

ΤΗ, ΕΥΤΕΝΕΣΤΑΤΗ, ΑΥΤΟΥ ΣΥΖΥΓΩ,

ΜΑΡΙΕΤΤΑ, ΣΤ. ΡΑΛΛΗ

ΕΝΘΥΜΙΟΝ

ΤΗΣ ΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΑΒΑΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ

Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΥΓ. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΝ ΧΙΩ, ΚΑΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Τίς ὁ τῶν ἀδελφῶν Ράλλη μεγαλῶνυμος καὶ μεγα-
 λουργὸς οἶκος, τοῦτο διαπρυσίως ἀνακηρύττουσιν αἱ
 ἐμπορικώταται τῶν πόλεων τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου
 κόσμου, πρωτίστη δ' ἡ τῆς Μεγάλης Βρετανίας προ-
 τεύουσα, ὁ κολοσσὸς οὗτος τοῦ ἀνθρώπινου συνοικι-
 σμοῦ καὶ τοῦ πλοῦτου. Τίς ὁ τὸν οἶκον τοῦτον σθε-
 ναρᾷ τῇ χειρὶ καὶ βαθεῖα τῇ φρενὶ διευθύνων καὶ εἰς
 μεῖζον ὕψος ἐξήρας, ἐπιμαρτυρεῖ τοῦ οἴκου τούτου ἡ
 ἀκλόνητος ἀκμὴ καὶ ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις, δι' ἣς
 παρήχθησαν ἀγλαὰ αὐτοῦ τέκνα καὶ προήχθησαν το-
 σοῦτοι ἄλλοι ἐμπορικοὶ οἶκοι, τὸ ὄνομα τιμῶντες τῆς
 μυροδόλου καὶ τληπαθοῦς τοῦ Αἰγαίου νύμφης καὶ
 τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνῆκει αὕτη. Ἐν τι μόνον ἐπι-
 τραπίτω ἡμῖν νὰ εἰπωμεν, ὅτι ὁ Στέφανος Ράλλης ἐν
 μέσῳ τῶν μυρίων καὶ δικαίων τιμῶν, ὧν ἀπολαύει ἐν
 τε τῇ τῶν θαλασσῶν δεσποίνῃ καὶ πανταχοῦ τῆς οἰ-
 κουμένης, τρυφερῶς τὴν πατρίδα ἀγαπῶν καὶ στερ-
 ρῶς τῶν πατριῶν ἀντεχόμενος, τὴν ἀρετὴν τοῦ εἰς τὰ

πάτρια ἐμμένειν ὡς τὴν μεγίστην τῶν ἀρετῶν ἐχα-
ρακτήρισε καὶ ταύτην ἐπανειλημμένως τοῖς συμπολί-
ταις καὶ ὁμογενέσιν αὐτοῦ συνέστησε. Μετὰ τὸ χα-
ρακτηριστικὸν τοῦτο ἀπέχομεν νὰ προσθέσωμέν τι,
ἀναγράφομεν δ' ἀπλῶς τὰ κατὰ τὴν διαμονὴν αὐτοῦ
ἐν τῇ γενετείᾳ νῆσῳ.

ΕΝ ΧΙΩΙ.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ.

Ἡ 25 ἀπριλίου ἔσεται ἐπὶ μακρὰς ἐνιαυτῶν περι-
τολὰς ἡμέρα ἀνεπίληστος διὰ τὴν Χίον, διότι κατ'
αὐτὴν νῦτύχησε νὰ δεξιωθῆ ἔν ταῖς μητρικαῖς αὐ-
τῆς ἀγκάλαις ἐρίτιμον τέκνον, τὸν ἀξίον ἀρχηγὸν
πεφημισμένου καὶ μεγαλυνύμου χιακοῦ οἴκου, τι-
μῶντος τὴν Χίον καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀνὰ τὰς
πέντε τῆς ὑδρογείου ἡπείρους, τὸν Στέφανόν Αὐγ.
Ράλλην καὶ τὴν εὐγενεστάτην σύζυγον αὐτοῦ κ. Μα-
ριέτταν. Μόλις εἶχε γνωσθῆ ἢ εἰς Ἀθήνας ἀφίξις τοῦ
διαπρεποῦς συμπολίτου καὶ ἀμέσως ἐκ πάντων τῶν
χιακῶν στομάτων ἐξῆλθεν αὐθορμήτως ἢ διάπυρος
εὐχὴ καὶ ζωηροτάτη ἐπιθυμία ὅπως ἐξ ὀνόματος τῆς
πατρίδος παρακλῆθῆ νὰ τιμῆται αὐτὴν διὰ τῆς ἐπι-
σκεψέως του· τὴν εὐχὴν δὲ ταύτην τῶν κατοίκων
προθύμως ὁ Παν. μητροπολίτης ἡμῶν κ. Κωνσταν-
τῖνος ἔσπευσε νὰ τῷ καταστήσῃ γνωστὴν τηλεγρα-
φικῶς, ἐξαιτούμενος ὅπως δεχθῆ τὴν φιλοξενίαν τῆς
κοινότητος. Μετ' ὀλίγας ὥρας ἀπαντῶν ὁ περιφανὴς
συμπολίτης ἐδύλωσεν ὅτι μετ' ἄκρας μὲν εὐχαριστί-
σεως θέλει ἐκπληρώσει ἱερώτατον καὶ διακαῆ αὐτοῦ
πόθον, ἐπισκεπτόμενος τὴν πεφιλημένην νῆσον, λυ-
πεῖται ὅμως ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῆ τὴν φιλοξενίαν,
καθὸ προτιθέμενος νὰ διαμείνῃ καθ' ὅλον τὸ διά-
στημα τῆς βραχείας ἐνταῦθα διαμονῆς του παρὰ τῷ

φίλῳ του συμπολίτη κ. Ἰωάννη Κ. Χωρέμη, μεθ' οὗ
καὶ θέλει ἀφίχθῃ.

Ἐπὶ τούτοις διορίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τοῦ Κ.
Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐφορειῶν τῶν Κοινοτικῶν
Καταστημάτων ὅπως φροντίσῃ τὰ τῆς ὑποδοχῆς, ἀνε-
τέθη δὲ τῷ πανοσ. πρωτοσυγκέλλῳ τῆς ἱερᾶς μητρο-
πόλεως ὅπως προσφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τὸ
ὡς εὖ παρέστις.

Μετ' ἀγαλλιᾶσεως δ' ἐγνώσθη κατόπιν ὅτι ἡμέρα
τῆς ἀφίξεως ὠρίσθη ἡ 25ῃ ἡθίνοντος μηνός. Ἀπὸ
πρωίας ἦδη ἤρχισε πανταχόθεν συρρέον τὸ πλῆθος,
φέρων ἑορτασίμους περιβολὰς καὶ καταπλημμυρίζον
τὰς διὰ μυρσινῶν καὶ σαφινῶν ἐστρωμένας ὁδοὺς,
δι' ὧν θὰ διήρχετο. Οἱ ἐξῴσται πάντες καὶ τὰ πρὸς
τὰς ὁδοὺς ταύτας παράθυρα κατελήφθησαν ἐνωρὶς
ὑπὸ πλῆθους ἀπέριου, ἐν ᾧ ὑπερτέρει τὸ ὠραῖον ψῦ-
λον, ἡ δ' ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς ἐπιτροπὴ προποιομαίετο.
Ἐκαστος ἡμιλλᾶτο νὰ καταλάβῃ θέσιν, ἐξ ἧς θὰ πα-
ρετήρει ἀνετώτερον τὸν εὐγενῆ τῆς Χίου βλαστὸν.
Χαρμόσυνος λοιπὸν φωνὴ ἠκούσθη τῇ 6.15' π. μ.
ὅτι ἀφίκετο τὸ ἐναγωνίως περιμενόμενον αὐστριακὸν
ἀτμόπλοιον **Λήδα**, οὗ ἐπέβαινε τὸ σεβαστὸν ζευγος.

Τοῦ ἀτμοπλοίου ἀγκυροβολήσαντος μετὰ 20 λ. ἔξω-
θεν τοῦ λιμένος, ἀμέσως ἀνῆλθον ἐπ' αὐτοῦ ὁ πανοσ.
πρωτοσύγκελλος κ. Κύριλλος Τρεχάκης μετὰ τῶν λοι-
πῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δήμαρχος κ. Δ. Κ. Ἀξιω-
τάκης, ἐκπροσώπων τὸν δῆμον καὶ τὸν Ἐξ. διοικη-
τὴν Χίου Νουρὴ πασσᾶν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ
δημοτικῆς παρέδρου κ. Θεοδοσίου Μ. Ζυγομαλά, οἱ
ἐν Ἰνδίαίς ἐργαζόμενοι παρ' αὐτῷ κκ. Φ. Ἀποστο-
λίδης καὶ Ἄντ. Μ. Συννεφιάς, ὁ σεβαστὸς συμπολί-
της κ. Α. Καλδοκορέσθης, ὅστις καὶ προσέφερε τῇ εὐ-
γενεστάτῃ δεσποίνῃ Ράλλῃ πολυτελεῖ ἄνθοδέσμην,

καὶ πλεῖστοι πρόκριτοι. Πρῶτος συνεχώρη τὸν κ.
Ράλλην ἐπὶ τῇ ἀφίξει του ὁ κ. δήμαρχος, μετ' αὐτὸν
δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἶτα οἱ λοιποὶ, συνι-
στῶντος τοῦ κ. Α. Μ. Συριώτη. Τότε ὁ παν. πρωτο-
σύγκελλος προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

Σεβαστὲ ἀνυπολίτα,

«Ἡ πατρίς Χίος ἴσως ἔστειλε νὰ λάβωμεν τὴν τι-
μὴν νὰ σᾶς προῦπαντήσωμεν ἔξω τοῦ προθύρου τῆς,
ἔξω τοῦ λιμένος τῆς. Ἀντιπροσώπεύομεν κατὰ τὴν
περίστασιν ταύτην τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως Χίου, τὰς
ἀρχὰς ὅλης τῆς νήσου, τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαι-
δευτικὰ καταστήματα, τὸν ἱερὸν κλῆρον, ὅλην τὴν
Χίον, ὅλους τοὺς Χίους, τοὺς ἐνδημοῦντας καὶ τοὺς
ἀποδημοῦντας.

«Ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος μας καὶ ὅλων τῶν Χίων
λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσφωνήσωμεν πρῶ-
τον τὸ **καλῶς ἦλθετε, καλῶς ἦλθετε** μετὰ τῆς σεβα-
στῆς κυρίας σας.

«Εἰς τὸ σεβαστὸν πρόσωπόν σας ἡ Χίος κατὰ τὴν
στιγμὴν ταύτην χαιρετίζει ὅλον τὸν μεγαλοεργὸν οἶ-
κον τῶν ἀδελφῶν Ράλλη, ἀπονέμει δὲ συγχρόνως πρὸς
αὐτὸν τὴν ἀπέραντον εὐγνωμοσύνην τῆς, τὴν ὁποίαν
ἐπὶ τόσας γενεὰς ἡ ψυχὴ τῆς αἰσθάνεται.

«**Καλῶς ἦλθετε** καὶ πάλιν **καλῶς ἦλθετε**, πολυ-
σεβάστε καὶ ἀξιώτατε ἀντιπρόσωπε τοῦ ἐνδοξοτάτου
τῶν γενῶν τῆς Χίου.

Διὰ φωνῆς εὐκρινεστάτης καὶ ζωηρᾶς, μετ' εὐφρα-
δείας ἀξίας τῶν ρητόρων τῆς εὐγλώττου χώρας, ἐν ἣ
ἀνετράφη, καὶ μετὰ κατανύξεως, ἥτις μυχιαίτατα
συνεκίνησε τοὺς ἀκούοντας ὅλους μέχρι δακρύων, ὁ
κ. Στέφανος Ράλλης ἀντεφώνησε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν

ἐπικαιρότατα καὶ κατὰ πάντα τρόπον προσφηνέστατα. Ἡ προσφώνησις τοῦ ὑπῆρξεν ἀρκούντως ἐκτενής, ἀλλὰ διὰ τὸ αὐτοσχέδιον αὐτῆς δὲν δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ἢ βραχυτάτην αὐτῆς περίληψιν. Πύχαριστις δὲ ἐκ μέρους τῆς κυρίας αὐτοῦ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ τοὺς συμπολίτας τοῦ ἐπὶ τῇ δεξιῶσει ὡμολόγησεν ὅτι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ αὐτὸς ὑπολαμβάνει εὐτυχιστάτην τοῦ βίου του, διότι ἀξιοῦται μετὰ τῆς κυρίας του νὰ ἐκπληρώσῃσιν ἀρχαῖον καὶ διακαῆ πόθον των, νὰ ἴδωσι τὸν τόπον τῆς γεννήσεως τῶν γονέων των καὶ τοὺς συμπολίτας των ἐν αὐτῇ τῇ Χίῳ. Εἶπεν ὅτι συναισθάνεται τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τὰς ἀποδιδομένας διὰ τοῦ προσώπου αὐτῶν εἰς ὅλον τὸν οἶκον Ἀδελφῶν Ράλλη, ὅστις, ἀφορμηθεὶς ἀπὸ τῆς Χίου ἐν ἔτει 1816, ἠδυνήθη νὰ θεῖται τὰ θεμέλιά του καὶ νὰ προχωρήσῃ ἔπειτα πρὸς τὴν σημερινὴν ἀνάπτυξίν του, πρᾶττων ἀεῖποτε κατὰ τὰς πατροπαραδότους χιακὰς βιωτικὰς ἀρετὰς τῆς φιλεργίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς καθόλου χρηστότητος. Τὰς ἀρετὰς ταύτας ἐξακολουθεῖ ἀσχοῦσα διὰ παντὸς ἢ ἐξω τῆς Χίου χιακὴ ἐμπορία, ταύτας δ' ἀσχοῦσα νύδοκίμει καὶ, ὡς ἐλπίζει, θὰ εὐδοκιμῇ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε Χίου καὶ ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ γένους. Τῶν ἀρετῶν τούτων δὲν ἀμφισβᾷλλει ὅτι ψυτῶριον ἀκμαῖον εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερον ἢ Χίος, ὅτι δὲ δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἀπαραιτήτου ἀδελφικῆς **δὴμυπνοίας** οἱ Χῖοι, εὐδοκιμοῦντες ἐσωτερικῶς τε κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ, θὰ εὐημερώσῃ καὶ ἐξω τῆς Χίου ἐπ' ἀγαθῷ συγκοίνῳ ἑαυτῶν τε καὶ τοῦ ἔθνους. Ὅτε μετὰ τοὺς λόγους τούτους νύχαριστήσῃ καὶ πάλιν τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ ὧν ἦσαν πλήρεις δακρύων, ἢ δὲ συγκίνησις καθολικὴ καὶ ἀνεργμίνευτος.

Ἐπειτα, τοῦ κ. δημάρχου προσενεγκόντος τὸν βραχίονα πρὸς τὴν κυρίαν Ράλλη, ἐπέβησαν πολυκώπου λέμβου, ἦν ἐπιδαλιούχει ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Κ. Δ. Συμβουλίου πλοίαρχος Χρ. Σαλιάρης, κοπηλατούτων χίων πλοίαρχων πρὸς ἐκδίλωσιν τιμῆς μεγίστης, συνεπέβαινε δὲ ταύτης ὁ κ. Γε. Κ. Χορήμες, τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ κ. Θ. Μ. Ζυγομαλάς. Ἡ λέμβος ἐκινεῖτο βραδέως, πλέουσα ἐν στοίχῳ πολλῶν ἐτέρων πολυκώπων, ὧν ἐπέβαινον τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ πρόκοιτοι καὶ πλείστοι φιλοθεάμονες, οὕτω δ' εἰσῆλθεν ὑπερηφάνως ἐν τῷ λιμένι, καθ' ἣν στιγμήν ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ πλοῖα δημαιοτόλμητα ἐχαιρέτιζον τοὺς περιφανεῖς συμπολίτας διὰ τὸν σμαυαῖον. Τὸ θέαμα ἦτο μαγευτικώτατον, ἢ δὲ τοὺς πάντας κατέχουσα χαρὰ καὶ συγκίνησις ἀπερίγραφτος.

Ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ, ἔνθα ἐστήθη μυρσινιστόλιστος ἀψίς, τοὺς ὑπεδέχθη ὁ ἱερός κληρικός, αἱ ἐφορεῖαι καὶ λαὸς ἀμετρος καὶ ἐκλεκτός. Ἡ συνοδία, ἥς προηγείτο ἀνώτερος ἀξιωματικός τῆς ἀστυνομίας μετὰ χωροφυλάκων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, διῆλθε, τοῦ κ. δημάρχου ὀδηγοῦντος πάντοτε τὴν κυρίαν Ράλλη, φέρουσαν τὴν ἀνθοδέσμην καὶ ἀδιακόπως ἐκφραζομένην περὶ τῶν ἀρίστων ἐντυπώσεών της, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κάτω Αἰγιαλοῦ καὶ τῆς λεωφόρου τῶν σχολείων, ἔνθεν καὶ ἐνθεν τῆς ὁποίας ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά, παρακολουθοῦντος ὅλου τοῦ πλήθους μέχρη τῆς οἰκίας τοῦ κ. Χορήμε. Μετὰ μικρὰν δ' ἀναψυχὴν ἐδέχθησαν τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Π. μητροπολίτου Χίου κ. Κωνσταντίνου, τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου πρῶην Μυριοψύτου κ. Γρηγορίου Φωτεινοῦ, τοῦ ἱερολ. ἀρχιεπισκόπου κ. Διοδώρου Μάσχα, τῶν μελῶν τῆς δημογεροντίας, τοῦ Κ. Δ.

Συμβουλίου, τοῦ Μ. Ε. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐφορειῶν, τοῦ πανιερωτάτου κ. Δ. Νικολορέζη, ἐπισκόπου τῶν δυτικῶν μετὰ δύο ἱερέων, τοῦ ἀξιοτίμου προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Νικολάου, τοῦ κ. γυμνασιάρχου μετὰ τοῦ καθηγητικοῦ καὶ διδασκαλικοῦ Συλλόγου, τῶν κ.κ. Α. Καλδοκορέζη, Μ. Συννεψιά, Μπλιάδου, Ζυγομαλά, Ι. Σουρία καὶ λοιπῶν πολιτῶν, μεθ' ὧν ὁ κ. Ράλλης διελέγετο προσδνέστατα ἐρωτῶν περὶ πλείστων. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ προσελθοῦσα ἡ μαθήτρια Ἐρατώ Σκ. Μαγκανῶ, μόλις δωδεκαετής, ἀπίγγειλε τὴν ἐξῆς ῥῆδην, ποιηθεῖσαν ἐπὶ τῆς χαρμοσύνῃ εὐκαιρίᾳ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς συμπολίτου κ. Σκαρολάτου Δ. Μαγκανῶ.

Α'.

Μειδιῶσα ἡ ὡραία καὶ γλυκεῖα μήτηρ Χίος
ὑποδέχεται Σε, Ράλλη, φιλοστόργως, ἀσπασίως·
εἰς τὰς ἀνεξερευνητάς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν βουλήσεις
καὶ εἰς τὰς θερμὰς τῶν τέκνων τῆς πατρίδος ἐπικλήσεις
ἐναπέκειτο, ὦ Ράλλη Στέφανε, υἱὲ προγόνων
εὐκλεῶν καὶ διασήμεων τῆς ταλαίνης Χίου γόνων,
ἵνα ταύτης τὰ ἐδάφη γηθοσύνως Σὺ πατήσης,
ὅπως οἱ καλοὶ γονεῖς σου, καὶ Σὺ ταύτην ἀγαπήσης.
Ναί! ὦ Ράλλη, εἶναι μήτηρ εὐγενῆς, χριστάτη,
πλὴν ἐν μέσῳ λαῶν ἄλλων δύσμοιρος. Συμβαθεστάτη,
μόνην τῆς παρηγορίαν ἔχει τὴν σεμνὴν ἐλπίδα
ὅτι ἔξοχοι πολῖται ἀνυμνοῦν αὐτὴν πατρίδα.

Ἐν τοῖς χαλεποῖς, τῆς χρόνους... καὶ ἐν τῇ οἰκτρᾷ πικρῆ
ἦν καὶ πρὸ δεκαετίας ἐποτίσθη ἡ ἀθλία,
ἡ φωνὴ τῆς αἰτουμένη οἶκτον καὶ παραμυθίαν
εἰσηκούσθη παραχρῆμα, καὶ βοήθειαν πλουσίαν
Σὺ ἐν πρώτοις δακρυχέων ἐδαψίλευσας, ὦ Ράλλη!
Οἱ μεγάτιμοι υἱοὶ τῆς, ἄρχοντες καὶ τόσοι ἄλλοι,
δάκρυα καὶ θλίψεις τόσας ποτισθέντες μετ' ἐκείνης,
συνεκάλυψαν τὰ ράκη τῆς πικρᾶς αὐτῆς ὁδύνης.
Ἡ ὡραία μήτηρ Χίος πλήρης ὑπερφηφάνιας
ὑποδέχεται Σε Ράλλη μεθ' ἄγνης φιλοστοργίας.

Δόξα καὶ τιμὴ μεγάλη!

Χαῖρε Χίος! Ζῆθι Ράλλη!

Β'.

Εἰς τὸ μέγιστον τοῦ κόσμου ἐμπορίας πρυτανεῖον
τῆς μεγάλης Βρετανίας τὸ παγκόσμιον μουσεῖον,
οἱ αἰοίδιμοι γονεῖς Σου ὕψασαν τὴν ἔδραν, ἥτις
προὔκειτο νὰ διαλάμψη ὡς εἷς μέγας φωτοχότης.
Οἶκος μεγαλοφυΐας καὶ ἐξόχου μεγαλείου
ἐπεκράτησεν ἀπείρων πόλεων τῆς ὑψηλῆς.
Τὸ σεπτὸν ἐπώνυμόν σου *Ralli Brothers* βασιλεύει
πανταχοῦ, μετεωρεῖται, σέβεται, ἡγεμονεύει.

Ἡ ἐπιρροή σου ἔχει δύναμιν καὶ ἐξουσίαν,
οἷα τῶν αὐτοκρατόρων δι' ἐκάστην βασιλείαν.
Εἰς πᾶν ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ βασιλεύει εἷς μονάρχης,
σύ δὲ ἐπὶ ἐμπορίᾳ παγκοσμίως προεξάρχεις.
Ἄνευ σκήπτρου, δρέπεις ὁμως ἡγεμόνων ὕμνωδίας
διὰ τῆς εὐεργεσίας τῶν λαῶν τὰς εὐλογίας.
Ἀντιλήπτωρ ! εὐεργέτα τῶν σχολείων τῆς πατρίδος
ἢ φοιτῶσα νεολαία εὐγνωμότως μετ' ἐλπίδος
κ' ἡ σεμνὴ ἡμῶν ἢ μήτηρ πλήρης ὑπερηφανίας
ἀτενίζου Σὲ, ὦ Ράλλη, δι' ἀβραῶς φιλοστοργίας.

Δόξα καὶ τιμὴ μεγάλη !

Χαῖρε Χίος ! Ζῆθι Ράλλη !

Τὴν ὥραίαν ταύτην καὶ καταλληλοτάτην ᾧδὴν ἀπύγγειλεν ἐκ στύθους ἡ δεσποινὶς Μαγκανᾶ μετὰ τοιαύτης ἀπαγγελίας καὶ τοσαύτης χάριτος, ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προὔκάλεσε τὰ δάκρυα τῶν παρισταμένων, καθὼς καὶ τοῦ κυρίου Στ. Ράλλη καὶ τῆς κυρίας αὐτοῦ, οἵτινες κατηπάσθησαν αὐτήν, συγχαρόντες τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐκφράσαντες τὰς πολλὰς εὐχαριστίας των. Τὴν ᾧδὴν, τετυπωμένην ἐπὶ μεταξωτοῦ ὑφάσματος φιλοκαλέστατα, ἐπέδωκεν ἡ δεσποινὶς Μαγκανᾶ τῷ σεβαστῷ ζεύγει, ἀντίτυπα δὲ διενεμήθησαν εἰς τοὺς πολίτας.

Αὐθήμερόν ἐπεσκέψατο τὸν ἐξοχώτατον διοικητὴν καὶ ἀνταπέδωκε τὰς ἐπισκέψεις, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κ. Χωρέμη, χόεος ἐπεσκέφθη τὸ φρούριον καὶ τὸ Νοσοκομεῖον, καὶ αἴριον θέλει ἐπισκεφθῆ τὰ

Μαστιχόχωρα, γένοιθαι τῷ προετοιμάζεται πρωτοφανὴς ὑποδοχή, περὶ ἧς θὰ διαλάβω ἐν προσεχεῖ ἐπιστολῇ μου ἀρκοῦμενος νὰ σημειώσω ὅτι τόσον ὁ κ. Στέφανος Αὐγ. Ράλλης, καθὼς καὶ ἡ εὐγενεστάτη σύζυγος αὐτοῦ, ἀπεικόμισαν τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς τλήμονος Χίου, ἣτινι ἴσως πέπρωται νὰ γείνωσι καὶ δωροφόροι τῆς ἀναγκαιούσης αὐτῇ εἰρήνης καὶ ἀδελφικῆς **δύμπνοίας !**

Ἐκ Χίου τῇ 27 ἀπριλίου 1891.

Η ΣΥΜΠΝΟΙΑ ΤΩΝ ΧΙΩΝ

ΔΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΡΑΛΛΗ.

Τὴν τρίτην, 30 Ἀπριλίου λήξαντος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ράλλη μετὰ τοῦ κ. Χωρέμη καὶ τῶν ἀνεψιῶν αὐτοῦ εἰστιάτο ὑπὸ τῶν κοινοτικῶν τῆς πόλεως ἄρχων ἐν τῇ παρὰ τὰ Εὐφημιανά μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, κειμένη ἐπὶ θέσεως τερπνῆς ἄμα καὶ ἐπιχαρίτου. Τὸ γεῦμα ἦν πλούσιον καὶ ἡ αἰθουσα φιλοκάλως διασκευασμένη, ὡς καὶ ἡ σκιὰς, ἡ σπηθεῖσα ἐπιτήδες διὰ τὴν μετὰ τὸ γεῦμα ἐφησυχασίν. Προπόσεις ἐγένοντο πολλαί, εἰς δὲ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένην ὁ κ. Ράλλης ἀπίντησεν ἐπὶ μακρόν, ἐξάρας τὰ ἐκ τῆς συμπνοίας καὶ εἰρήνης ἀγαθὰ καὶ εὐξάμενος ἵνα ἡ γαλήνη ἐπέλθῃ ἄμεσος εἰς τὴν ὑπὸ σάλον, ὡς μὴ ὤφελε, κλυδωνιζομένην κοινότητα τῆς Χίου. Πρόποσιν ἔφερε καὶ ὁ ἅγιος Μυροφύτου ὑπὲρ τοῦ κ. Χωρέμη. Ἐλάλησε δὲ τινα καὶ ὁ κ. Π. Καναλάς, ἐπίσης δὲ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν στομυλίας καὶ σπασίας εὐφυσίας ὠμίλησε καὶ ὁ γυμνασιάρχης κ. Ζολώτας. Ὁ κ. Ράλλης προέειπε καὶ ὑπὲρ τοῦ χιακοῦ ναυτικοῦ, κατὰ σύστασιν τῆς κ. Ράλλης, ἥς ὁ πατήρ συνεδέετο ποτε μετὰ τῆς χιακῆς ναυτιλίας.

Ἄλλὰ τὸ κατ' ἐμὲ τὸ συγκινητικώτερον ἐπεισόδιον τῆς ἡμέρας ταύτης εἶναι οἱ λόγοι τῆς κυρίας Ράλλης πρὸς τὸν κ. Καναλᾶν. Ἡ εὐγενὴς δέσποινα, μετακα-

λεσάμενη διὰ τῆς ἀξιολόγου κ. Α. Σαρίκα (ἥτις βεβαίως ἐκ φιλοπατρίας καὶ ἐξ ἐμφύτου ἀθρόπτος κατέπνιξε πικρὰς ἀναμνήσεις) τὸν κ. Καναλᾶν, εἶπεν αὐτῷ ὅτι «ὁ μόνος πόθος τοῦ βίου μου εἶναι νὰ βλέπω τὸν σύζυγόν μου **εὐτυχῆ**· ἀλλ' ὁ σύζυγός μου δὲν θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Χίον εὐτυχῆς ἂν δὲν διορθωθοῦν τὰ κοινοτικά». Ὁ κ. Καναλάς ἀπίντησε ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται πρὸς εἰρήνευσιν. Οὕτω δ' ἐτέθησαν τὰ θεμέλια ἀποτελεσματικῆς δράσεως, ἥτις τὴν ἐπαύριον ἐμελλε νὰ φέρῃ εἰς τὴν Χίον τὴν ἀπὸ πολλοῦ πθομένην εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. Τὴν 31/2 μ. μ. καταλιπόντες τὴν Μονὴν τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων μετέβησαν ἐν λίαν στενῷ κύκλῳ εἰς Ἁγ. Μηνῶν καὶ ἐκεῖθεν κατῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει οὐχ ἥττον συγκινητικῇ καὶ ἐγκαρδίῳ, καίτοι οὐχὶ ἐν ὁμοίᾳ συρροῇ πλῆθους οἷα ἡ τῶν δύο προηγουμένων ἡμερῶν.

Τὴν πρωΐαν τῆς τετάρτης, 3ης μαΐου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ράλλη, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Χωρέμη καὶ τῶν ἀνεψιῶν του κυρίας Σαρίκα καὶ δεσποινίδος Κ. Χωρέμη, ἐπεσκέψαντο τὸ Γυμνάσιον, ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ ὁποίου αἰθούσῃ τοῖς προσεδφώνησεν ὁ μαθητῆς Γεωργιάδης, μεθ' ὃ ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὠμίλησε λίαν καταλλύτως, ἐξιστορήσας τὰ κατὰ τὰ ἐνταῦθα δημόσια ἐκπαιδευτήρια καὶ συστήσας τὴν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐξερχομένην εἰς τὴν κοινωνίαν χιακὴν νεολαίαν εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ κ. Ράλλης. Προσέθηκε δὲ ὅτι ἐν συνομιλίᾳ, ἣν ἔσχε τὴν προτεροαίαν μετὰ τοῦ κ. Χωρέμη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅτι, ἀναλαμβάνει νὰ τοποθετήσῃ καλῶς εἰς τὰ πλῆθισιν μέση, ἐντὸς ἔτους, τέσσαρας ἕως πέντε νέους. Μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθησαν τὸ τμήμα τῶν φυσικῶν μαθημάτων, ἔνθα οἱ μαθηταὶ ἔκαμαν πειράματά τινα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ

καθηγητοῦ κ. Α. Πατρώνα, τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου, τῇ ὁδηγίᾳ τοῦ ἐπιμελητοῦ αὐτοῦ κ. Κ. Ν. Κανελλάκη, καὶ παρεστήσαν θεαταὶ διαφόρων ἀσκήσεων τῆς γυμναστικῆς ἐν τῷ μεγάλῳ προαυλίῳ τοῦ γυμνασίου, ἦν λίαν εὐδοκίμως διδάσκει ὁ κ. Γ. Ρεβελῆς.

Εἶτα μετέβησαν οἱ τε εἰρημένοι, ὁ Πανιερ. μητρολίτης Χίου, καὶ τὰ μέλη τοῦ κοινοτ. δημογ. συμβουλίου καὶ τῶν ἐφορειῶν τῶν κοινοτικῶν καταστημάτων, εἰς τὸ κατάστημα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ γυμνασίου, καὶ ἐκεῖ, ἀφοῦ ὠρκίσθησαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, συνεννοήθησαν περὶ συμφιλίσεως τῶν δύο διαμαχομένων μεριδῶν. Εὐθὺς τὸ ἔξωθεν ἐναγωνίως ἀναμένον πλῆθος εἰσορμήσαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐχειροκορβεῖ ἀδιαλείπτως, ζητωκραυγοῦν ὑπὲρ τοῦ κ. Ράλλη, τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν συμφιλίωσιν καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης! Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, ἐνθα ἐτελέσθη δοξολογία, τοῦ πρωτοψάλτου κ. Ι. Καβάδα ψάλλοντος λαμπρότατον πολυχρονισμόν ὑπὲρ τοῦ κ. Ράλλη καὶ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας αὐτοῦ, ὁ δὲ Π. μητροπολίτης ἐδεήθη ὑπὲρ ὑγείας Στεφάνου καὶ Μαριέττας, Χωρέμη καὶ Καναλᾶ, καὶ ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, δοῦς ἐκ τοῦ θρόνου καὶ τὰς ἀπαιτούμενας συμβουλίας. Ἐὰν, εἶπε, ἀρνῆται τις τὴν συμφιλίωσιν καὶ ἐὰν οὗτος εἶμαι ἐγὼ, ὁ Ὑψίστος ἅς διαγράψῃ πρῶτον ἐμὲ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς. Μετὰ ταῦτα ὑπέστρεψαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἐνθα συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ πρακτικά.

Χαρᾶς λοιπὸν τὰ Εὐαγγέλια. Ὁ ἀπὸ τοῦ 1886 δεινῶς χειμάζων κοινοτικὸς σάλος, ὁ εἰς δύο στρατόπεδα ἐπικινδύνως ἀλληλομαχοῦντα διαίρεσας τὴν Χίον, ἐκόπησε χαρὶς εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ ἐριτίμου

συμπολίτου κ. Στ. Α. Ράλλη, εἰς τὴν φιλοπατριάν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χωρέμη, εἰς τὴν ἐμφρονα προθυμίαν τοῦ κ. Καναλᾶ καὶ εἰς τὴν σύνεσιν ἀμφοτέρων ἐξ ἴσου τῶν τέως διαμαχομένων μεριδῶν.

Ἐπαινος ὀφείλεται ἐν γένει εἰς πάντας, μεγίστη δ' εὐγνωμοσύνη παρ' ἡμῶν τῶν Χίων πρὸς τὸν μεγάλιστον συμπολίτην, ὅστις, καθ' ἃ εἶπεν ἡ εὐγενεστάτη σύζυγος αὐτοῦ, δὲν θ' ἀνεχώρει τῆς Χίου **εὐτυχῆς**, ἂν μὴ ἐγένετο ὁ συμβιβασμὸς καὶ ἡ εἰρήνευσις. Ἄλλ' οὐχ ἥσδων ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη καὶ πρὸς τὸν κ. Χωρέμη, ὅστις, μετ' αὐταπαρνήσεως τιμῆς τὰ γενναῖα αἰσθήματά του, ἐδέχθη ἀγογγύτως πάσαν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν καὶ ὑπέκυψε προφρόνως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις γενικωτέρου τῆς πατρίδος συμφέροντος.

Δὲν κρίνω ἄκαιρον νὰ εἶπω ταῦτα περὶ τοῦ κ. Χωρέμη, καθόσον ἅπαντα ἢ ἐπὶ ὀκταήμερον ὅλον συνεχῶς ἐξακολουθήσασα μεγαλοπρεπῆς καὶ πρωτοφανῆς πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Ράλλη κατέδειξεν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Χίου ἐτίμα καὶ ἠγάπα τὸν ἄνδρα, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἔλειψε νὰ παρατηρήσῃ καὶ ὁμολογήσῃ δημοσίᾳ ὁ κ. Ράλλης.

Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη, εἰς ὅλους ὀφείλεται ἔπαινος καὶ ὅλους εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὀνόματος τῆς Χίου, εὐχόμενοι νὰ ᾖναι ἡ εἰρήνη διαρκὴς καὶ ἄρρηκτος καὶ ἡ σύμπνοια εὐλικρινής! Εἶθε!

Ἐκ Χίου τῇ 3 μαΐου 1891.

ΕΙΣ ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΑ ΕΚΔΡΟΜΗ.

Περιγραφὴν λεπτομερῆ τῆς γενομένης ἐν Μαστιχοχώροις ὑποδοχῆς τῷ ἐριτίμῳ συμπολίτῃ κ. Στ. Α. Ράλλῃ καὶ τῇ ἀνταξίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ κ. Μαριέττᾳ ἀδυνατῶ ν' ἀποστείλω ὑμῖν, τὸ μὲν διότι δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός μου, τὸ δὲ διότι κατὰ τὴν χιακὴν παροιμίαν ἄλλο ν' τὸ ὄησ' κ' ἄλλο τ' ἀκούσῃς· διὰ τοῦτο περιορίζομαι κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ νὰ πέμψω ὑμῖν μικρὰν τινα σκιαγραφίαν αὐτῆς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ **Νεολόγου**.

Ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, ἥτοι ἡ 28η φθίνοντος μηνός, ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ξενίζοντος τοῦς περιφανεῖς συμπολίτας κ. Ἰω. Κ. Χωρέμη, ὡς ἡμέρα ἐκδρομῆς εἰς τινα τῶν Μαστιχοχώρων, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰ Νένιτα, μίαν τῶν πολυπληθεστέρων καὶ μᾶλλον προηγμένων εἰς πολιτισμὸν κωμοπόλεων τῆς Χίου, ὡς ἐκ τῆς στενῆς αὐτῆς ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ εἰδησις ἀστραπηδῶν ἀνὰ τὰ χωρία διαδοθεῖσα ἠλέκτρισε τοὺς κατοίκους αὐτῶν καὶ λίαν ζῶρᾴ ὑπῆρξεν ἡ ἀμύλλα αὐτῶν περὶ τοῦ τίς πρῶτος καὶ ἐνθουσιαστικώτερον νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐπάξιον ἀρχηγὸν τοῦ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑψηλίον γνωστοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου τῶν Ἀδελφῶν Ράλλη, τὸν μεγάλιστον Χίον, ὅστις διὰ πολλῶν εὐεργεσιῶν καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ὑποστηρίξεως τὰ μέγιστα συνετέλεσε καὶ

συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ φιλεκπαιδευτικῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων, πολλοὺς τῶν Χίων ἐπλούτισε καὶ ἀνέδειξε, πλουτίζει δὲ καὶ καθ' ἐκάστην ἀναδεικνύει.

Τὸ ὄνομα Στέφανος Λύγ. Ράλλης διὰ πάντα ἐν γένει Χίον, ἰδίως δὲ διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Χίῳ, εἶναι σύμβολον ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως. Ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ συγκεντροῦται, οἷον εἰπεῖν, ὅτι ἔξοχον δύναται νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πασίγνωστος τῶν Χίων ἐμπορικὴ ἰδιοφυΐα, ἡ τιμιότης περὶ τὰς συναλλαγὰς καὶ ἡ πατροπαράδοτος τῆς χιακῆς ἀριστοκρατίας σύνεσις καὶ ἐχεφροσύνη. Εἰς τὴν πανηγυρικώτεραν ἐκδηλώσιν τοῦ γενικοῦ αἰσθηματος ἔτι μᾶλλον συνέτεινε καὶ ὁ ξενίζων τὸν κ. Ράλλην ἀξιότιμος κ. Ι. Κ. Χωρέμης, ὅστις ἀπολαύει ἐπίσης γενικῶν συμπαιθῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῆ ἀνοημιλλᾶτο πρὸς τοὺς κατοίκους ὅπως καταστήσῃ τὴν ἐκδρομὴν μεγαλοπρεπεστέραν καὶ τερπνοτέραν, διότι, ἐνῶ πρὶν ἐπικράτει καύσων ἀφόρητος, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ νεφεληγερέτης Ζεὺς ἐπεμψε τὸν Ἥλιον πρὸς τοὺς ἀμύμονας Λιθίοπας, ἀήκκε δ' ἡμῖν τὰς νεφέλας του. Ἐπὶ πλεόν ὁ πνέων ζέφυρος ἐνεθάρρυνε τὴν ἐκλεκτοτέραν κοινωνίαν τῆς πόλεως νὰ παρακολουθῆσῃ τὴν τρίωρον μέχρι Νενιτῶν ἐκδρομὴν, καὶ οὕτω μετὰ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων ἐνοθέντες καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἀπετέλεσαν παμπληθῆ συνοδίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας τὸ εὐγενὲς ζεῦγος διήλθε τὰ Μαστιχοχώρα ὡς ἀληθεῖς θριαμβευταί, εὐλογούμενοι καὶ ἐπευφημούμενοι ἀπὸ μερίων στομάτων καὶ ἀπὸ καρδίας ἀναπεπταμένης.

Περὶ τὴν ὁδόνην προΐνῃν ὄραν ἐξεκίνησεν ἐκ τῆς πόλεως ὁ κ. Ράλλης μετὰ τῆς χαριτοβούτου συζύγου αὐτοῦ, τοῦ κ. Χωρέμη μετὰ τῶν ἐρασμίων ἀνεψιῶν

αὐτοῦ κ. Πολυξένης Α. Σαρίκα καὶ δεσποινίδος Κα-
τίνας Χωρέμη, καὶ τινῶν ἄλλων πολιτῶν, προηγου-
μένων ἐφήππων χωροφυλάκων, τοὺς ὁποίους ἀπέστει-
λεν ὁ ἐξ. διοικητῆς Νοσηρῆ πασῶς τιμῆς ἕνεκεν. Τὸ
πλεῖστον τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Κάμπου ἦτο ἐστρω-
μένον μὲ κλάδους δένδρων καὶ ἄνθη, καὶ πολλοὶ τῶν
κατοίκων ἔρραϊνον δι' ἀνθέων τὴν βραδέως βαινουσάν
ἄμαξαν, ἐφ' ἧς ἐκάθηντο ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ράλλη μετὰ
τοῦ κ. Χωρέμη. Ὅτε δ' ἐφθάσε, περὶ τὴν 9ην ὥραν,
ἐξῶθεν τοῦ Νεοχωρίου καὶ κάτωθεν τῆς ἱστορικῆς μο-
νῆς τοῦ Ἁγ. Μανᾶ, τοσαύτη ἦτο ἡ συρροὴ τοῦ πλεί-
θους καὶ ἡ συνώστισις, ὥστε ἅπασα ἡ ἄμαξιτὴ ὁδὸς
ἐπ' ἀρκετὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν καὶ οἱ ἄγροὶ οἱ πέ-
ριξ ἦσαν κατελιγμένοι, δυσκόλως δ' εὑρισκόμενοι τίς θέ-
σιν πολὺ μακρὰν ἵνα σταθῇ. Ἐκεῖ οἱ κάτοικοι τοῦ
Νεοχωρίου ἀνέμενον τὸν μεγάλτιμον συμπολίτην. Ἐ-
κεῖ δὲ παρετάχθησαν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά
τῶν σχολείων ψάλλοντες πρόσφορον τῇ περιστάσει ὕ-
μνον, ἐπιτροπὴ δὲ τῶν χωρικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν
ἐνὸς τῶν προκριτῶν προσήνεγκεν ὡραίαν ἀνοδοδέ-
σμην τῇ κ. Ράλλῃ, τῷ κ. Χωρέμη καὶ ταῖς ἀνεψιαῖς
αὐτοῦ κκ. Σαρίκα καὶ Δ. Χωρέμη, ὁ δ' ἐλλόγιμος δι-
δάσκαλος κ. Δ. Μικρούδης προσεφώνησεν ὑπὸ τὴν
μυρσινოსτέλιστον ἀψίδα, κατ' ἐντολίην τοῦ δήμου
Νεοχωρίου, ὡς ἐξῆς:

Εὐγενεστάτη κυρία,

Σεβαστὴ καὶ φιλογενεστάτη κ. Ράλλη!

«Οἱ κάτοικοι τοῦ Νεοχωρίου, τοὺς ὁποίους ἀντιπρο-
σωπεύω, συμεριζόμενοι τὴν μεγίστην χαρὰν καὶ τὴν
ἀψατον ἀγαλλίασιν, ἦν αἰσθάνεται σύμπασα ἡ πατρις

ἐξιωθεῖσα νὰ ὑποδεχθῇ ὑμᾶς καὶ τὴν εὐγενεστάτην κ.
Ράλλη, ἀνέθετό μοι τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ σᾶς προσ-
φωνήσω τὸ «καλῶς ἦλθατε» καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω
ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε εὐμένως τὰς ἀνοδοδέ-
σμηνας ταύτας, ὡς μικρὸν ἐνθύμημα τῆς ἐκ τοῦ χωρίου
μας διαβάσεώς σας. Διαβεβαιούμεν δὲ ὑμᾶς ὅτι, ἀνα-
μνηστικόμενοι τὰς μεγάλας καὶ πολυειδεῖς πρὸς τὴν
πατρίδα εὐεργεσίας σας καὶ ἐπαξίως ἐκτιμῶντες αὐ-
τὰς, εὐχόμεθα ὅπως ζῆτε καὶ εὐδαιμονῆτε ἐπὶ μίκι-
στον, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τε ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος ἡ-
μῶν, ἧς εἶδθε τὸ καύχημα καὶ ἀγλαΐσμα. Ζήτω ὁ κ.
Ράλλης! Ζήτω ἡ κ. Ράλλη! Ζήτω ἡ οἰκογένεια
Ράλλη!»

Εἰς ταῦτα ἀντεφώνησεν εὐστοχότατα ὁ κ. Ράλλης,
εὐχαριστήσας τὴν κοινότητα Νεοχωρίου, μεθ' ὃ ἐλα-
βον ἀναψυκτικὰ ποτά. Ἐντεῦθεν ἡ συνοδία, εἰς ἣν
συννήθη καὶ τὸ ἐν τρίτον σχεδὸν τῶν κατοίκων Νε-
οχωρίου, ἐξηκολούθησε τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν,
ἐν μέσῳ ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν τοῦ πλείθους, καὶ
διευθύνετο πρὸς τὴν Καλλιμασίαν, τὴν γενέτειραν
κόμην τῶν ἀειμνήστων πατριαρχῶν Ἰωακείμ τοῦ Β' καὶ
Ἰωακείμ τοῦ Δ'. Ἡ Καλλιμασία εἶναι τὸ πρῶτον
μαστιχοφόρον χωρίον, ὅπερ σιγαντῆ ὁ ἐκ τῆς πόλεως
ἐρχόμενος, ἐκεῖ δὲ ὅπου ἀκριβῶς ἄρχεται ἡ περιοχὴ
τῶν Μαστιχοχώρων, ἦτο ἀνεγνηγεργμένη ὡραία καὶ με-
γάλη ἀψις ἐστολισμένη διὰ μυρσινῶν, δαφνῶν καὶ
σχοίνων, μετ' ἐπιγραφῆς «Τὰ Μαστιχοχώρα τῷ κ. Στε-
φάνῳ Α. Ράλλῃ» ὑπὸ ταύτην προσεφώνησεν ἐκ μέ-
ρους τοῦ δήμου τῶν Μαστιχοχώρων ὁ ἐκ Καλλιμασίας
Θ. Γιαννάκης ὡς ἔπεται.

**Πολυδέβαστε συμπολίτα και εὐγενεστάτη κυρία
Ράλλη,**

**Πολυδέβαστε συμπολίταις και ἐξοχώτατε κύριε
Στέφανε Ράλλη!**

«Τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐδωροφόρησεν εἰς ὅλην τὴν πατρίδα μας Χίον ἡ αἰσία ἐπισκεψίς σας δὲν παριστάνουσι, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραστήσωσιν οἱ λόγοι μας, οἱ λόγοι ὁποιοῦδήποτε ρήτορος, ὁσονδήποτε περίτεχνοι καὶ ἂν ἦναι. Τὴν εὐτυχίαν ταύτην τὴν βλέπετε κατὰ μέρος μόνον εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰ κινήματα ὅλων τῶν Χίων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἠξιώθημεν νὰ πατήσῃτε τὸ ἐδαφὸς τῆς πατρίδος, καὶ πρὶν ἀκόμη νὰ πατήσῃτε αὐτὸ, ἀφ' ὅτου ἐπλησιάζετε εἰς τὸν λιμένα μας, ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Κατὰ μέρος μόνον, διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ μετρήσῃ ὀφθαλμὸς ἀνθρώπου τὸ βάθος ὅλον τῆς πλημμυρούσης τῆς ἐνδόμυχα τῶν ψυχῶν ἡμῶν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τῇ αὐτοψίᾳ τῶν σεβαστῶν προσώπων Σας».

•Τῶν αἰσθημάτων τούτων τῆς ὅλης πατρίδος κοινωνοὶ ὄντες, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἦλθετε εἰς Χίον, καὶ ἡμεῖς οἱ κατοικοῦντες τὴν νοτίαν μαστιχοφόρον μοῖραν τῆς Χίου, ἰδιάζουσιν αἰσθανόμεθα τιμὴν καὶ ἰδιάζουσιν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν ταύτην καθ' ἣν εἰσέχεσθε εἰς τὴν χώραν μας. Ὅλα τὰ Μαστιχοχώρα, ὅλοι οἱ Μαστιχοχωρῖται, ἐνδημοῦντές τε καὶ ἀποδημοῦντες, προσφώνουσι μετ' εὐλαβείας πρὸς ὑμᾶς: Καλῶς ἦλθετε! Καλῶς ἦλθετε! πολυδέβαστε συμπολίταις καὶ πολυδέβαστε συμπολίτα, καὶ εἰς τὰ Μαστιχοχώρα! Χίοι τοῦ δήμου τῶν Μαστιχοχώρων, ἀπὸ αἰῶνων μακρῶν διὰ τῆς φιλοπονίας τῶν καὶ τῶν λοιπῶν πατροπαραδότων χια-

κῶν ἀρετῶν ἀγωνιζόμενοι νὰ συμπροαγάωσιν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τῆς φιλότατης πατρίδος, ἀγωνιζόμενοι δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐν τε τῇ πατρίδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἀναγνωρίζουσιν εἰπέρ τινες καὶ ἄλλοι τὴν μεγάλην σημασίαν ἣν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τῆς πατρίδος καὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς εἶχε καὶ ἔχει καὶ διὰ παντὸς θὰ ἔχει ὁ μεγαλῶνυμος οἶκος τῶν ἀδελφῶν Ράλλη. Δόξα καὶ τιμὴ μεγάλη εἰς τὸ ἐκλαμπρὸν τοῦτο ὄνομα! Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὸν οἶκον τοῦτον ἐν ἡμῖν οὕτως ἐπαξίως, τὴν κ. Ράλλη καὶ τὸν κ. Στέφ. Ράλλον!

»Καλῶς ἦλθετε καὶ πάλιν εἰς τὰ Μαστιχοχώρα! Ἡ φιλοξενία μας θὰ ἦναι λιτὴ, ὅσον καὶ ἡ ἐκ διαφόρων περιπετειῶν τοῦ συγχρόνου βίου μας κατάστασις τῆς χώρας μας. Ἄλλ' ἡ ἀγάπη τῶν ψυχῶν μας, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς καρδίας μας, εἶναι μεγάλην, θαλερὰ καὶ ἀνεπίπλαστος, ὅσον ἡ μεγάλη καὶ ἀδολος καὶ θαλερὰ φύσις, ἥτις ἐνταῦθα μᾶς περιλαμβάνει, ἀπὸ τε τῆς γλαυκῆς ταύτης καὶ καταπρασίνου γῆς καὶ ἀπὸ τῆς γλαυκῆς ταύτης καὶ πανημέρου θαλάσσης μας.

»Ζῶτω ἡ κ. Μαριέττα Ράλλη! Ζῶτω ὁ κ. Στέφανος Ράλλης!»

Ὁ κ. Ράλλης ἀπύνησε καταλλύτως, ἐκφράσας τὴν μεγάλην αὐτοῦ χαρὰν ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῶν Μαστιχοχώρων καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ δεξιώσει· συνέστησε δὲ τοῖς κατοικοῖς νὰ περιέπωσι τὰ πατροπαράδοτα ἦθη καὶ ἔθιμα, νὰ φέρωσι πάντοτε τὰς γραφικὰς ἐγχωρίους ἐνδυμασίας των, δέχονται δ' ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ τὰ καλὰ μόνα, καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Ἡ φιλόπατρις τοῦ κ. Ράλλη ἀντιφώνησις καὶ ἡ πρακτικότης τῶν ὑποθηκῶν, σαφῶς καὶ εὐστόχος διατυπωθειδῶν, συνεκίνησε τὰ πλήθη, καὶ

ἔδλεπέ τις τότε ἀθρόους προσερχομένους ν' ἀσπα-
σθῶσι τὰς χεῖρας τῆς κυρίας Ράλλη καὶ αὐτοῦ τοῦ
κυρίου Ράλλη. Ἐπροπέ τις ν' ἀκούσῃ τὰς ἐξ ὑπο-
γυίου ἀντιφωνήσεις τοῦ κ. Ράλλη ἵνα θαυμάσῃ τὴν
φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρός. Ἡ συνοδεία προχωρεῖ, ἀνὰ
πᾶν δὲ βῆμα γίνεται πολυπληθεστέρα. Τὸ πλῆθος ὑ-
πολαμβάνει ἑαυτὸ ἔνοχον ἀγνωμοσύνης, ἐὰν μὴ σπεύ-
σῃ νὰ ἴδῃ τὴν κ. καὶ τὸν κ. Ράλλη. Διὰ μέρος, ἔνθα
ὁ πλῆθος εἶναι ἀραιὸς καὶ δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ
συναντήσῃ τις δύο ἀνθρώπους εἰς ἑκατὸν μέτρων ἀ-
πόστασιν ἐν ταῖς ἐξοχικαῖς ὁδοῖς, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν
εἶναι νὰ εἴπῃ τις εὐπαρορσιάζτως ὅτι κατὰ τὴν πομπὴν
εἰς Νένητα ἐκδρομὴν τοῦ κ. Ράλλη, οἱ ἄνθρωποι
ἐφύοντο δίκην μυκῆτων καὶ ἐκεῖ, ὅπου τὴν προ-
τεγαίαν δὲν εὗρισκε ἴσως ψυχὴν ζῶσαν, ἐψύτρωσεν
αἰφνης ἀληθῆς ἀνθρώπων μυρμηκία. Γέροντες καὶ
νεοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες προτροπαδὸν σπεύδουσι
νὰ ἴδωσι τὸν «μεγάλον Ράλλη», καὶ ἐπειδὴ ἡ περιέο-
ργιὰ των δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῇ οὕτως εὐ-
κόλως, συννοοῦντο μὲ τὴν λοιπὴν συνοδείαν, ἥτις
ἀδιακόπως αὐξομένη ἐγένετο ἀπὸ ρυακος ποταμὸς
ὅτ' ἐφθασεν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ χωρίου Καλλιμασίας,
ἐνθα ὑπῆρχε μεγάλην περικαλλῆς ἀψίς, ἐστολισμένη
σχινοῖς καὶ μυρσίναις, μετ' ἐπιγραφῆς «οἱ Κάτοικοι
Καλλιμασίας τῷ κ. Στ. Α. Ράλλη». Ἐνταῦθα προσ-
νέχθη τῷ κ. Ράλλη ὠραία ἀνθοδέσμη, μεθ' ὃ ἡ ὄδω-
καέτις μαθήτρια Πλουμίτσα Ν. Παῖδουση ἀπύγχειλε
τὴν ἐξῆς ὥδην·

Χαίρετ' ὁ δῆμος μειδιᾷ τῶν Μαστιχοχωρίων,

Σὲ χαιρετίζει δι' ἐμοῦ, ὦ καύχημα τῶν Χίων !

Χαῖρε ! ὦ πατριῶτά μας ! ἐν πάτῃ προθυμία

Σὲ ἀναμένομεν θερμῶς πάντες μιᾷ καρδίᾳ.

Ἡ ἄριξίς σου ἡ θερμὴ κατέχει πάντα γῶρον
ἐν ταῖς καρδίαις ὄλων μας καὶ τῶν Μαστιχοχωρίων.

Ποίαν ἡσθάνθη, Οὐρανέ ! πλῆθὺν ἀβρῶν ἐλπίδων,
ὅταν ἐν τῷ ἐδάφει μας τὸν Μέγαν Ράλλην εἶδον !

Ἄβρὸν ἡσθάνθη ἄρωμα, μύρα φιλοπατρίας.

Τὴν Χίον ὄλην ἠλίρωσας ἐλπίδος εὐωδίας.

Εὐλονημένη δὲς καὶ τρίς ἡ τάλαινα πατρὶς μας,
ἀξιωθεῖσα νὰ ἰδῇ τὸν πόθον τῆς ζωῆς μας !

Οἱ κάτοικοι Καλλιμασίας, ὦ ! Χίου εὐεργέτης,
ὡς δῶρον σοὶ προσφέρουσι τότε : ὡς εὖ παρέστης !

Καὶ χεῖρας ἀνατείνοντες διὰ μιᾶς καρδίας
παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς Σῆς ὑγείας !

Θεέ μου ! σκέπε, φύλαττε, τὸν μέγαν εὐεργέτην,

Ράλλην τὸν Στέφανον καλῶν καὶ ἀγαθῶν τὸν ρέκτην !

Θεέ μου ! φρούρει, φύλαττε, τὸν δε τὸν πατριώτην,
τὸν τῆς προόδου ἐραστὴν, ἔνθερμον θιασώτην !

καὶ διαφύλαττε αὐτὸν τῇ σῇ χάριτι θεῆς,

ἐνθέρμως σὲ παρακαλεῖ ὄλ' ἡ Καλλιμασία !

Τοῦ κ. Ράλλη ἀντιφωνήσαντος δεόντως, προύχωρη-
σεν ἡ συνοδεία ἐν μέσῳ στοίχου μαθητῶν καὶ μαθη-
τριῶν ψαλλόντων ἕμνους, ἀλλὰ μόνον ὀλίγα βήματα
καὶ ἔσθη ἀποτόμως, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἀκρατίῳ συγ-

κινήσει. Διήρχετο πρὸ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Δ', τοῦ τὸ σαρκίον θύσαντος ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, κοιμωμένου τὸν αἰώνιον ὕπνον ἐν μνήμασι μετὰ πλείσθ' ὄσης τρυφερᾶς φιλοκαλίας κεκοσμημένου ὑπ' ἀδελφῆς τηροῦσας ἀμειωτον τὸ ἀδελφικὸν φίλτρον, τῆς εὐγενεστάτης δεσποινίδος Χαρκλείας Κοκκόδη, ἣν ὁ ἡμέτερος **Νεολόγος** ἀπεκάλεσεν ἥδη **ἀλυσθῆ Ἀντιγόνην**. Ὁ τάφος ὑπέρεκειται τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰ νοτιοανατολικά χωρία.

Κάτωθεν τούτου καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν δένδρου ἐν τῷ βᾶθει γωνίας, ἴσταντο οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου καλλιμάσιος Σπυρίδων Μανέσης, φέρων ἐπὶ τὸ ἐνδυμα τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, ἥς μαθητῆς ὑπῆρξεν, ὅστις διὰ φωνῆς ἡχηροτάτης καὶ χειρονομίας ἐπιβλητικῆς ἐμποδισάσης τὸ πλῆθος νὰ προχωρήσῃ, ἐφώνησε «Σταθῆτε! μὴ προβαίνετε!» Συγκινητικωτάτη ἐκπληξίς! Τότε ἀπήγγειλε τὸ ἐξῆς ποιημάτιον

Σταθῆτε, μὴ προβαίνετε! ἰδοὺ ὁ πατριάρχης
Ἰωακείμ ὁ Τέταρτος, ὁ Μέγας ἱεράρχης,
σᾶς βλέπει καὶ ὑποδέχεται μετὰ παλμῶν καρδίας,
καὶ ἐξ οὐρανοῦ σᾶς χορηγεῖ εὐχὰς καὶ εὐλογίας,
Ζῆθε! ὦ Ράλλη, ἐκφωνῶν, εὐτύχει, εὐδαιμόνει,
καὶ τὴν πολυπαθῆ μας γῆν μηδέποτε λησμόνει.

Εἰς τὸ ἐπακρον συγκεκινημένος καὶ δακρύων ἀπῆντησεν ὁ κ. Ράλλης, συγχαρεῖς τὴν κοινότητα τῆς Καλλιμασίας ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοιοῦτων μεγάλων τέκνων καὶ εὐχηθεὶς αὐτῇ νὰ ἴδῃ καὶ ἄλλους ὁμοίους.

Τοιοῦτοι ἄνδρες, εἶπε, διέσωσαν τὴν ἡμετέραν ὀρθόδοξον θρησκείαν, οὗτοι ἐδόξασαν τὴν ἡμετέραν πατριδα, διὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου διεσώθη ἡ ἡμετέρα γλῶσσα καὶ πρέπει νὰ τοὺς δοξάζωμεν καὶ νὰ τοὺς εὐγνωμονῶμεν· δακρυρροῶν δ' ἔλεγε «προσκυνῶ τὸν πατριάρχην, θὰ προσκυνήσω τὸν πατριάρχην». Κατελθὼν δὲ τῆς ἀμάξης καὶ ἐν συνοδείᾳ τῆς κ. Ράλλης καὶ τοῦ κ. Χωρέμη, ὀδηγοῦντος τοῦ προσφωνήσαντος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ διαμερίσμα τοῦ τάφου, ἐνθα πάντες ποιῶσαντες τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ προσεκύνησαν τὸν ἀοίδιμον πατριάρχην. Οὕτω μετὰ μιᾶς ὥρας βραδείαν ὡς ἐκ τοῦ ἀπέιρου πλῆθους πορείαν ἀφίκοντο εἰς τὸ χωρίον τῶν Φαληρέων (νέον Καταγράφικτον), ἐνθα νέα ἀψὶς σχινοστόλιστος ἔφερεν ἐπιγροφὴν «Τῷ φιλοπάτριδι κ. Στεφ. Α. Ράλλῃ, ὁ δῆμος Φαληρέων». Καὶ ἐδὼ μαθηταὶ καὶ μαθήτριάς ἐψάλλον τὸ ὡς ἔπεται ᾄσμα. τὰ μέγιστα συγκινῶσαν τοὺς μεγατίμους ὁμοζύγους.

Μὲ καρδίαν πλημμυροῦσαν αἰσθημάτων θυμηδίας,
ἐνθουσιασμοῦ καὶ πόθου καὶ ἐκτάσεως γλυκείας,
εἰς τὴν φίλην μας πατριδα Σᾶς προστάτα, προσδοκῶμεν
καὶ ἐκτείνοντες τὰς χεῖρας τὸν Θεὸν παρακαλοῦμεν.

Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν φιλοπάτριδα κύριον κύριον Στέφανον Ράλλην! Κύριε φύλαττε Αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ Αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. (ἐκ γ').

«Ὅλοι μας εὐχαριστοῦμεν μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν
πρὸς τὴν πολυθέαστον Σας ποθητὴν μας παρουσίαν.

Τίς ἀνθρώπινος καρδία εἰς τὴν θέσιν σας δὲν πάλλει;
καὶ ὅποτον στόμα εἶναι ποῦ τοὺς ὕμνους σας δὲν ψάλλει;
"ὦ! Μακάριος τῷ ὄντι ἡ λαὸς ποῦ ἀγαπᾶτε!
Ποῖον μέλλον, ποῖαν τύχην, δι' αὐτὸν νὰ μελετᾶτε!

Ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους τῶν Φαληρέων προσεφώνησε
διὰ τῶν ἐξῆς:

Ὁ δῆμος Φαληρέων συγχαίρει τῷ κ. Στεφάνῳ Αὐγ.
Ράλλῃ καὶ τῇ εὐγενεστάτῃ Κυρίᾳ αὐτοῦ μετὰ τῆς
αὐτῆς χαρᾶς, μεθ' ἧς καὶ σύμπασα ἡ πατρις.

Καὶ πάλιν ἀντεφώνησε καταλλύτως ὁ κ. Ράλλης
ὅστις, καθὼς καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ,—κρίνω περι-
τὸν νὰ προσθέσω,—διετέλουν λίαν συγκεκλιμένοι
διὰ τ' ἀκραιφνῆ δειγμάτων τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης
καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν συμπολιτῶν, ὧν, ὡς εἰκός, θὰ
τηροῦσθαι ἀνεξίτηλον τὴν ἀνάμνησιν.

Ἀπὸ τῆς ἀψίδος τοῦ δῆμου Φαληρέων ἡ συνοδεία,
εἰς ἣν ἦδη προστετέθησαν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς κώμης
ταύτης, βαίνει εὐθὺ εἰς Νένητα. Ἀλλὰ παρὰ τὰ πρό-
θυρα τῶν Νενύτων αἱ μοναχαὶ τῆς Μονῆς τῶν Τα-
ξιαρχῶν μετὰ τῆς Ἡγουμένης αὐτῶν καὶ τοῦ Ἡγου-
μένου τῆς παρὰ τὰ Ἀρμόλια Μονῆς τῶν Βρετῶν, τοῦ
καὶ ἐφημερίου των, παρατεταγμένοι ἐφ' ὑψηλοῦ χλοά-
ζοντος ἀγροῦ, ἐψάλλον ἀρμονικώτατα κατὰ τὴν διά-
δασιν τῆς συνοδείας τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμ-
πρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει», εἰς δὲ τὰ πρόθυρα τοῦ
χωρίου ἀνέμενον ὁ ἱερός κληρὸς, ὅστις ὑπεδέξατο
τοὺς σεπτοὺς ξένους προσφώνων «Εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος». Ἐκεῖ, ἐντολῇ τοῦ Ἐξ. διοικητοῦ, προὔπνι-
τησαν τὸ σεβαστὸν ζεῦγος ὁ ἐν Νενύτοις ἐδρεῦεν
Μουδρίης τῶν Μαστιχοχώρων, ἐφιπποὶ χωροφύλακες

καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, προσπορευόμενον δὲ τού-
των καὶ ἐπομένου τοῦ ἱεροῦ κληροῦ, εἰσῆλθον εἰς τὸ
χωρίον, πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε μεγίστη
ἄψις μετ' ἐπιγραφῆς «Οἱ κάτοικοι Νενύτων τῷ κ. Στ.
Α. Ράλλῃ», ἐκατέρωθεν δὲ τῆς ὁδοῦ ἦσαν παρατεταγ-
μένοι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά τῶν Σχολείων, οἱ
ἀντιπρόσωποι καὶ αἱ ἐπιτροπεῖαι τῶν ἄλλων Μαστι-
χοχώρων, ἀρειμάνιοι Πύργιοι καὶ Πυργίαι μὲ τὰς γρα-
φικὰς καὶ ἀρχαικωτάτας αὐτῶν χρυσοκεντήτους ἐν-
δυμασίας καὶ νέος κόσμος ἐνθουσιῶν καὶ ἀλαλάζων.
Τὸ θέαμα εἶναι ἐξαισίον· αἱ μουσικαὶ τῶν χωρικῶν,
τὰ «ζῆτω ὁ Ράλλης, ζῆτω ὁ Χωρέμης, τὰ ὡς εὖ πα-
ρέστητε», ἐπὶ τὸ διδασκαλικώτερον, καὶ τὰ ἐγκάρδια
«καλῶς ὄρισατε» τῶν χωρικῶν, ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ
πλήθους ἐκείνου ὅλου βροντωδῶς ζητωκραυγούντος,
ἡ συγκίνησις ἀπάντων, ἡ χαρὰ, τὰ δάκρυα, ὦ! εἶναι,
τῇ ἀληθείᾳ, ἀνεπίληστα! Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ράλλη
εἰσῆλθον εἰς Νένητα ὡς Ρωμαῖοι θριαμβευταί. Ὑπὸ
τὴν ἀψίδα ὁ δῆμος Νενύτων προσήνεγκε τῇ κ. Ράλ-
λῃ, ἀντὶ ἀνθοδέσμης, κένιστρον πλήρες ἐκλεκτοτά-
της μαστίχης, τὸ δὲ Γεροντοσυμβούλιον προσεφώνη-
σεν ὡς ἐξῆς:

Μεγάτιμε Χιε!

«Τὰ Νένητα σοὶ προσφωνοῦν τὸ «καλῶς ὄρισε». «Καλῶς ὄρισε», Στέφανε Ράλλη, σὺ καὶ ὁ ἄξιος
σύντροφος τοῦ βίου σου.

»Τὸ εὐεργετικὸν ρεῦμα τοῦ μεγαλωνύμου οἴκου,
ὅστις δοξάζει τὴν ἐμπορικὴν ιδιοφυίαν τῶν Χίων καὶ
τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐπὶ τῶν πέντε ἡπείρων, καὶ τοῦ
ὁποίου σὺ εἶσαι ὁ τετιμημένος ἀρχηγός, ἐδρόσισε
καὶ τέκνον τι τοῦ ἡμετέρου χωρίου.

«Σὲ ὑποδέχονται λοιπὸν τὰ Νένντα μὲ διοικῶσαν ἐκ χαρῆς καρδίαν καὶ ὡς ἴδιον αὐτῶν εὐεργέτην καὶ ὡς ἐρίτιμον γόνον «τῆς σχινοστολιστοῦ κόρης τοῦ Πόντου», τῆς εἰς καλλονὰς καὶ μαρτύρια ἐξ ἴσου πεφημισμένης πατρίδος μας.

«Εὐγενεστάτη κυρία, κληρονόμη τῶν ἀρετῶν, ἐφ' αἷς διέπρεψαν αἱ ἀείμνηστοι μιτέρες τῶν τιμησάντων τὸ χιακὸν ὄνομα μεγατίμων ἀνδρῶν, ἰθάξιε σύζυγε τοῦ Στεφάνου Ράλλη, εὐαρεστήθητι νὰ δεχθῆς ὡς ἐνθύμιον τῆς εἰς τὰ Νένντα ἐπισκέψεώς σου ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς χωρικῆς ταύτης κόρης τ' ἀποκρυσταλλωμένα ταῦτα δάκρυα τοῦ μάρτυρος Ἰσιδώρου.

«Στέφανε καὶ Μαριέττα Ράλλη, «καλῶς ὠρίσασθε!». Τὸ παρθεναγωγεῖον Νενήτων «Ἀδαμάντιος Κοραΐς» προσένεγκε καλλίστην ἀνθοδέσμην ἐξ ἀγρίων ἀνθέων, αἱ δὲ μαθήτριά σου ἔψαλον τὸ ἐπόμενον ποίημα :

Μικρὸν εἶμαι μελισσάκι καὶ μὲ στέλλ' ὁ Κοραΐς
 Νὰ σᾶς δώσω ἄλιγα ἄνθη δροσερῆς γλυκειᾶς ἀγῆς.
 Ἦλθον τ' ἄνθη νὰ σᾶς φέρω φέροντα κηρὸν καὶ μέλι
 καὶ ἐπιστρέφω νὰ τρυπώσω ἔς τὴν μικράν μου τὴν κυ-
 [ψέλην.
 Λάβετε τὴν ἀνθοδέσμην· εἶναι ἄνθη τοῦ βουνοῦ,
 Ἄπροστάτευτα ἀξάνουν μὲ τὴν ὄρσον τ' Οὐρανοῦ,
 Ὡς ἐμὲ εἶναι ἀθῶα, γέμουσι κηρὸν καὶ μέλι.
 Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἴθῃτε ἴστην μικράν μου τὴν κυ-
 [ψέλην.
 Ὁ μελισσοουργός μας εἶναι ὁ υἱὸς δόξης μεγάλης,
 τοῦ ὁποίου τὴν μορφήν ἤρπαζεν ὁ μέγας Ράλλης.

«Ὁ! καὶ ἐγὼ ἄς ἠδυναίμην τὴν μορφήν σας νὰ ἀρπάσω ἴστην κυψέλην μου νὰ τρέξω ὑψηλὰ νὰ τὴν κρεμάσω! Ἐἴθ' ὁ δρόμος σας νὰ ἦναι παντοῦ ρόδα ἐστρωμένος, καὶ ὁ λογισμὸς σας πάντα πρὸς τὴν Χίον ἐστραμμένος!

Ἡ ἀντιφώνησις τοῦ κ. Ράλλη, ὡς συνείθισεν ὁ ἀναγνώστης νὰ μανθάνη, ὑπῆρξε κατάλληλος καὶ λίαν προσφυσῆς πρὸς ἐτέρας πλείσταις, ὑπερβαλλόντως μοὶ ἤρεσε καὶ ἡ σύστασις του περὶ διατηρήσεως τῶν ἐγχωρίων ἐνδυνασιῶν. Σπουδάζετε, εἶπε, μανθάνετε, πᾶν ὅ,τι καλὸν ἐκ τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, ἀλλὰ τὴν ἐνδυνασίαν σας τηρεῖτε ἀπαράλλακτον ἔχετε δ' εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ οὕτω θὰ εὐδαιμονῆτε.

Κυριώτερος σκοπὸς τῆς εἰς τὰ Μαστιχόχωρα μεταδόσεως ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα ὅπως παραστῆ τὸ σεβαστὸν ζεῦγος εἰς τέλεισιν γάμου. Τὴν ἰδέαν ταύτην ὁ κ. Χωρέμης κατέστησε γνωστὴν τῷ καλῷ συμπολίτῃ, δημότῃ Νενήτων καὶ περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ ἐξεπαίνως ἀσχολουμένῳ φιλιτάτῳ ἐκδότῃ τῶν «Χιακῶν ἀναλέκτων» κ. Κ. Ν. Κανελλάκη. Ἐὰν ὁ τῆς πρωτοβουλίας πρόωτος ἔπαινος ἀνῆκε τῷ κ. Χωρέμῃ, τὰ δευτερεῖα ἐξ ἄπαντος ὀφείλονται τῷ κ. Κανελλάκῃ, κατορθώσαντι οὐ μόνον νὰ προκαλέσῃ τοσαύτην συροοῖαν ἐκ τῶν χωρίων, προετοιμάσῃ δὲ καὶ διευκολύνῃ τὰ πάντα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναλάβῃ νὰ γίνῃ αὐτὸς παρὰνυμφος τῶν Νικολάου Βενιάδου καὶ Μαριγοῦ Ζερβοῦδι, τῶν ὁποίων ἡ στέψις ἐγένετο μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας, μίαν περίπου ὥραν μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς συνοδείας, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τῇ νύμφῃ προσέφερον ἰδίαις χερσίν ἡ μὲν κυρία Ράλλη ἐδοῦτα μεταξίην, ὁ κ. Ράλλης βραχιόνιον, ὁ δὲ κ. Χωρέμης καρφίδα καὶ

κοχλιάρια τοῦ καφφέ, οὐχὶ μικρᾶς, φυσικῆ τῷ λόγῳ, ἀξίας.

Εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐκ τῶν προϋχόντων καὶ φίλων τοῦ κ. Χωρέμη κκ. Μιχαὴλ καὶ Ἀντωνίου Γεωργάλου κατέλυσαν ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ράλλη, ὁ κ. Χωρέμης μετὰ τῶν δύο ἀνεψιῶν του καὶ οἱ κύριοι Α. Καλδοκορέσσης καὶ Α. Συριώτης, μετὰ δὲ τὸν γάμον ἐγευματίσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μ. Γεωργάλου, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὁ ἀξιοτίμος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Νικολάου, ὁ γυμνασιάρχης κ. Γ. Ζολώτας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ν. Ι. Παντελίδου καὶ οἱ κ. κ. Γρ. Μηλιάδης, Ι. Σουρίας. Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ κ. Ράλλης προέπιεν ὑπὲρ τοῦ κ. Ι. Χωρέμη, εἰπὼν ὅτι οὗτος τυγχάνει γνωστότατος εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον ἐπὶ τιμότητι καὶ δικαίως ἐκτιμᾶται παρὰ τε τῶν ἐνταῦθα καὶ τῶν ἐκτὸς, ὅτι χάρις εἰς τὴν φιλοξενίαν καὶ τὰς συμπαιθείας αὐτοῦ ἀπύλαυσε καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς κ. Ράλλης τῆς εὐχαριστίας τῆς ἐκδρομῆς, καθ' ἣν τοσαῦται τιμαὶ τοῖς ἐγένοντο, καὶ ὅτι αἱ ἐντυπώσεις αὐται θὰ μένωσιν ἀνεξίτηλοι ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν. Ἀκολουθῶς προέπιον ὑπὲρ τῶν νεοσύμφων, ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι θερμότεραι προπώσεις παρὰ τοῦ κ. προξένου, τοῦ κ. γυμνασιάρχου καὶ ἄλλων.

Ἐν πλατεῖᾳ καταλλήλως διακοσμηθεῖσα, μετὰ ἰδιαιτέρας ἐξέδρας διὰ τοὺς δεδαστοὺς ξένους, ἐχορευθῆ ὁ ἀρχαῖος πυρρίχιος ὑπὸ τῶν Πυργίων, συνοδευούσης τῆς ἀχωρίστου μουσικῆς τῶν τῆς ἀκολουθούσης ἐξ ὀπίσω τοὺς χορεύοντας, ἕτεροι δὲ ὑπὸ τῶν ἐν Καλλιμασίᾳ, Νενήτων καὶ ἄλλων χορῶν, διαρκέσαντες μέχρι νυκτός, ἐν εὐθυμίᾳ ἀκράτῳ καὶ τάξει μεγίστῃ, καὶ προκαλέσαντες τὴν γενικὴν εὐχαριστήσιν οὐ μόνον διὰ τὸ πρωτοφανές καὶ ἐκλαμπρον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μεγάλην φαιδρότητα τῶν χορευτῶν καὶ

χορευτριῶν, φερόντων τὰς πολιτιμότερας ἐγχωρίους ἐνδυμασίας αὐτῶν καὶ ἕνα μόνον σκοπὸν ἐπιδιωκόντων, πῶς νὰ εὐχαριστήσωσι τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ράλλη.

Κατὰ δὲ τὸ ἐσπέρας, ἐν ᾧ ἔτι διήρκει τὸ δεῖπνον, ἐγένετο λαμπαδηφορία ὑπὸ τῶν παρακολουθησάντων τὴν συνοδείαν ἐκ τῆς πόλεως νέων, ἦν ἠκολούθησαν καὶ πλεῖστοι ἕτεροι, μετὰ φανῶν καὶ βεγγαλικῶν φῶτων καὶ μουσικῆς, ἐγένοντο δὲ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦ Ἑξ. διοικητοῦ Χίου καὶ τῆς κ. καὶ τοῦ κ. Ράλλη, ὅστις καταλλήλως καὶ τῇ φροῇ ταύτῃ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ, προσπίνων ὑπὲρ τῶν λαμπαδηφορούντων. Τὴν λαμπαδηφορίαν ταύτην ἠκολούθησε καὶ ἕτερα, ἐπίσης λαμπρὰ, γενομένη ὑπὸ ἐτέρων νέων ἐκ τῆς πόλεως, μετὰ μουσικῆς. Ἀκολουθῶς ἐδόθη χορὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων καὶ τέως Γέροντος Νενήτων κ. Κ. Βαρθάκη, διαρκέσας μέχρι μεσονυκτίου καθ' ὃν ἡ εὐγενεστάτη κ. Ράλλη εὐπρεσάθη νὰ χορεύσῃ τὸν πρῶτον τετράχωρον μετὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Μ. Ζυγομαλά, ἐκδηλοῦσα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν μεγάλην εὐχαριστήσιν καὶ φαιδρότητα.

Καὶ ὅλην μὲν τὴν νύκτα οἱ τε χωρικοὶ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως διεσκέδαζον μετὰ μουσικῶν, πανηγυρίζοντες τὴν εὐτυχῆ ἡμέραν τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐλευθεωσῶς τοῦ μεγατίμου κ. Στ. Α. Ράλλη καὶ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου αὐτοῦ κ. Μαργιέττας, τὴν δ' ἐπομένην πρωίαν ἐγένετο πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ ἢ **παρνάδα**, καθ' ἣν οἱ νέοι, παίανιζούσης τῆς μουσικῆς, ἐτρωγον καὶ ἐπυροδόλουν. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ὁ λεγόμενος **ἔρανος**, ἦτοι δῶρα πρὸς τοὺς νυμφίους ἐκ μέρους τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν στέψιν (καλεσμένων), συνιστάμενα εἰς γλυκίσματα, ἀμύγδαλα, τρωγάλια, σταφίδας, κάρνα κλπ., τοῦτον δ'

ἠκολούθησεν ἡ περιφορὰ τοῦ **τραπεζίου** τῆς παρα-
νύμφου, ἐστολισμένου ἐκ τῶν ποδὸς τοῦς νεονύμφους
ὡς ἀνωτέρω δώρων καὶ ἀνθέων, καὶ φερομένου ἐπὶ
κεφαλῆς ὑπὸ τινος τῶν νέων, τὸν ὁποῖον παρηνκολού-
θουν ἕτεροι παιανίζουσης τῆς μουσικῆς. Ἡ συνοδεία
ἔσθη πρὸ τῆς οἰκίας ἐν ἣ κατέλειεν ὁ κ. Ράλλης κλπ.
ἐκεῖ δ' ἤρξατο ἄδουσα διάφορα δίστιχα πρὸς τιμὴν
αὐτοῦ καὶ τῆς κυρίας αὐτοῦ κατελθόντων δὲ τούτων
μετέβησαν διὰ τῆς αὐτῆς τάξεως εἰς τὴν οἰκίαν τῶν
νεονύμφων, ἐνθα ἦτο ἐκτεθειμένον τὸ **τραπέζι τοῦ ἐ-
ράνου**, πλουτισθέντος διὰ τῆς δωρηθείσης τῇ νύμφῃ
μεταξίνης ἐσθῆτος παρὰ τῆς κ. Ράλλης. Περὶ τὴν τρά-
πεζαν ταύτην ἤρχισαν ν' ἄδωσιν αἱ νέαι διάφορα ᾄ-
σματα πρὸς τιμὴν τῶν ξένων, τοῦ γαμβροῦ, τῆς νύμ-
φης καὶ τῆς **κουμπάρας** κυρίας Ἀργυροῦς Κ. Κανε-
λάκη, ἅτινα τοὺς πάντας νύχαριστήσαν ἰδίᾳ δὲ τὴν
κυρίαν Ράλλη ἀκούσασαν ἁσμάτιόν τι περὶ «Συντάγ-
ματος», ὅπερ κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτῆς ἡλικίαν συν-
έψαλλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἔκτοτε
δὲν εἶχεν ἀκούσει.

Ἀποχαιρετίζαντες τοὺς τε νυμφίους καὶ τοὺς φιλο-
ξενοῦντας, ἀνεχώρησαν τῇ 10 ὥρᾳ π. μ. ἐν συνοδείᾳ
τοῦ μουδίου, ἐξήιπων χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομι-
κῶν κλητῶν, προπεμφθέντες ὑπὸ τῶν γεροντοσυμ-
βούλων, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ πάντων τῶν κατοίκων,
ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν, καὶ ἀκολουθούμενοι ὑπὸ κό-
σμου ἀπείρου ἐκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων, καὶ
ὑπὸ τῆς ἐκ Καλλιμασίας ἐλθούσης πρεσβείας. Πρὸ
τοῦ χωρίου Φαληρέων ἐγένετο ἡ αὐτὴ οἶα καὶ κατὰ
τὴν προτεραίαν παράταξις, οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθή-
τρια ἔψαλλον ὕμνον, ὁ δὲ κ. Μ. Σταματελάκης προσε-
φώνησεν ὡς ἑξῆς·

«Ὁ δῆμος Φαληρέων ἀπὸ ψυχῆς καὶ πάλιν ἐκφρά-

ζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ τῷ μεγάλῳ τῆς Χίου πολί-
τιτῃ κ. Στεφάνῳ Ράλλῃ καὶ τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ, τῷ ἀν-
τιπροσωπεύοντι οὐ μόνον τὴν ἐμπορικὴν μεγαλο-
φυίαν τῶν Χίων, ἀλλὰ καὶ δοξάζοντι καὶ ὑψοῦντι
παγκόσμιον τὸ ἐλληνικὸν ἔμπόριον».

Πρὸ τῆς εἰσόδου Καλλιμασίας ἦσαν προτεταγμένοι
οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτρια, προηγουμένου δὲ τοῦ
ἱεροῦ κλήρου μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρᾶς
Κατζίδενας πλουμοῦς Σταμοῦλη, φιλοξενισάσης αὐ-
τοῦς. Κατὰ τὸ γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησε καὶ ἡ δεσπο-
νὶς Χαροῦκεια Κοκκῶδη, ἀδελφὴ τοῦ Ἰωακείμ Δ', ὁ
διερμνεύς τῆς διοικήσεως κ. Πλάτων Καδόφης καὶ
ὁ μουδιστὴς Μαστιχοχώρων, ὁ μικρὸς Χριστ. Μουλάκης
(ἀνεψιὸς τῆς φιλοξενούσης) προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς·

**Εὐγενεστάτη κυρία Μαριέττα Ράλλη καὶ Σὺ μεγά-
τιμὲ κύριε Στέφανε Ράλλη !**

Ἄνεκλάλητος καὶ ἀνέκφραστος χαρὰ κατέχει σή-
μερον ὅλην μου τὴν ψυχὴν, ἀναλογιζομένου ὅτι ὑπὸ
τὴν ταπεινὴν ἡμῶν στέγην ἠξιώθησαν ἢ τε σεβαστῆ
μοι θεῖα καὶ οἱ προσφιλεῖς μοι γονεῖς νὰ φιλοξενή-
σωσιν ὑμᾶς, τὸ ἀγλαῖσμα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πα-
τρίδος.

Πάσαι τὰς εὐχαριστηρίους λέξεις τῆς γλώσσης ἡ-
μῶν καὶ ἐὰν συναθροίσω, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἐκφράσω
οὐδὲ τὸ πολλοστημόριον τῆς χαρᾶς μου.

Οἶα δι' ἐμὲ ἡμέρα ! δὲν πιστεύω ν' ἀπαντήσω ὁ-
μοίαν ἐν ὅλῳ μου τῷ βιωτικῷ σταδίῳ. Ἡμέρα τιμῆς,
ἡμέρα δόξης, ἡμέρα χαρᾶς τοῦ πατρικοῦ μου οἴκου !

Ἐξάλλος ὄθεν ἐκ χαρᾶς, Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ
ἐπιτρέψετε νὰ εἶπω καὶ ἐγὼ ὁ τολμηρὸς καὶ μικρὸς:

- Ζῆθι! ὦ ἔξοχον ζευγος, τὸ ἔρεισμα τῆς πατρίδος ἡμῶν Χίου.

- Ζῆθι! καὶ Σὺ, ἐρίτιμε κύριε Χωρέμη, ὁ ὑπὸ τῶν αὐτῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων ὁμολογουμένως ἐμφοροῦμενος.

Ζήτωσαν καὶ πάντες οἱ περιστοιχοῦντες ὑμᾶς ἀξιοτίμοι πατριῶται, κυρίαὶ καὶ κύριοι!

Ἐπισκεψάμενοι κατόπιν τὴν δεσποινίδα Χαρίκλειαν Κοικῶδη, διήλθον πρὸ τοῦ Ἰωακείμειου Παρθεναγωγείου, ἔνθα αἱ μαθήτριά της προσέφερον τῇ κ. Ράλλῃ ὄραιοτάτην ἀνοδοδέσμην ἐκ σχίνων καὶ ἀνθέων μετ' ἐπιγραφῆς.

«Τὸ Ἰωακείμειον Παρθεναγωγεῖον Καλλιμασίας τῇ Κυρίᾳ Μαριέττᾳ Στεφάνου Ράλλῃ», ἀπαγγεῖλαι τὰ ἑξῆς·

Ἡ Μαστιχοφόρος Χίος

τῇ κυρίᾳ καὶ τῷ κυρίῳ Στεφάνῳ Α. Ράλλῃ.

Καλῶς μου τὰ πουλάκιά μου τὰ ἀκριβὰ παιδιά μου
νὰ ζήσετε σὰς εὐχομαι μὲ ὄλην τὴν καρδίαν μου!

Γνωρίζετε τὰ πάθη μου τὰ ὅσα ὑποφέρω! . . .
κρυσταλλωμένα δάκρυα ὡς ἄνθη σὰς προσφέρω.

Καλὸν σας κατευόδιον καὶ ὅπου κι' ἂν σταθῆτε,
τὴν πικραμένην μάνα σας ποτὲ μὴ λησμονῆτε!

Μετὰ ταῦτα διηλυθύνθησαν εἰς τὴν γυναικείαν Μοῦνην τῆς Παναγίας Πλακνδιωτίσσης, ἔνθα ἐτελέσθη δοξολογία ὑπὲρ Στεφάνου καὶ Μαριέττας Ράλλῃ καὶ Ι. Χωρέμη μετὰ τῆς συνοδείας αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἠγουμενείῳ προσεφέρθησαν γλυκὸ καὶ καφὲς, μεθ' ὃ ἐπα-

νῆλθον εἰς Καλλιμασίαν ἀφοῦ καθ' ὁδὸν τοῖς ἐγένοντο ὄραται προσφωνήσεις παρ' ἐπιτροπειῶν τῶν δύμων Μέσα Διδύμας καὶ Ἐξω Διδύμας. Ἐκεῖθεν ὁ μὲν κ. Ράλλης μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Χωρέμη ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἐφ' ἀμάξης, οἱ δὲ λοιποὶ ἔφιπποι, τυχόντες καθ' ὁδὸν τῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων τιμῆς καὶ ζητωκραυγῶν.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἐν ἀτελεστάτῃ σκιαγραφίᾳ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Στεφ. Α. Ράλλῃ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ εἰς τὰ Μαστιχοχώρα. Καθὼς ὁ κ. Ράλλης εἶπεν ὅτι ἡ 28η ἀπριλίου θὰ μὲν ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ μνήμῃ του, οὕτω καὶ σύμπας ὁ χιακὸς λαὸς θὰ διατηρῇ ἀνεξίτηλον τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας ταύτης, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Χωρέμη. Ἐλλειψὴν δὲ καθήκοντος θὰ ἔκαμνον ἐὰν μὴ προσέθετον μετ' ἐπαίνων ὅτι, ἐκτὸς τοῦ κ. Κανελλάκη, καὶ ὁ συμπολίτης κ. Γ. Τσελεπίδης, μηχανικὸς, ἀρκούντως συνεβάλετο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταστῇ, ἡ εἰς Μαστιχοχώρα ἐκδρομὴ τοῦ κ. Ράλλῃ ὡς οἶόν τε πανηγυρικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα, οὐ μόνον ἐργασθεῖς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀψίδων, ἀλλὰ καὶ μεγίστην καταβαλὼν ἐπιστάσιαν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἐπίστρωσιν τῶν ὁδῶν, φιλοτίμως πρὸς τοῦτο κοπιασάντων νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ἄλλ' οὐχ ἥτιον εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται καὶ τῇ σεβ. διοικήσει, ἥτις, ἐκτελεστικῆς πιστὸς τῶν μεγαθύμων εὐεργετικῶν βουλευμάτων τοῦ λαοφιλοῦς ἀνακτός, ἔγνω οὐ μόνον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλευθέραν ἐκδίλωσιν τῆς ἀγάπης πρὸς ἔξοχον Χίον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπονεύμῃ αὐτῷ ἰδιαζούσας τιμὰς, πρὸς χαρὰν τῶν κατοίκων.

Ἐν αἰσθηματι ἰδιαίτερας εὐγνωμοσύνης δεόν νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ τὸν ἀξιοτίμον συμπολίτην κ. Ι.

Κ. Χωρέμν, ὅστις ἵνα θερμαινῆ τὴν ἀγάπην τῶν ἔξω Χίων πρὸς τὴν γενέτειραν, μετέβαλεν ἀφ' ἱκανῶν ἡδῆ ἐτῶν εἰς ξενοδοχεῖον τὴν ἐπαυλίαν αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐφυῆ παρατήρησιν τοῦ σοφοῦ πολίτου κ. Α. Γ. Πασπάτη, μὴ ἀποκάνων νὰ φιλοξενῆ κατ' ἔτος ἐξόχους συμπολίτας, ὅπως συνδεθῶσι στενώτερον πρὸς τὴν πατρίδα, ἣν πολλοὶ μὲν ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων, ἄλλοι δὲ οὐδέποτε εἶδον.

Ἡ ἐκδρομὴ τοῦ κ. Ράλλη ὑπῆρξε θριαμβικὴ. Καὶ τοιαύτη ὄφειλε νὰ ἦναι, ἀφοῦ ὅλος ὁ λαὸς μετὰ συγκινήσεως ἀνέμενε τὴν στιγμὴν νὰ ἐκχύσῃ τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν του αἰσθήματα ὑπὲρ τοῦ μεγάλου συμπολίτου, τοῦ γόνου τῆς ἀριστοκρατικωτέρας τῶν χιακῶν οικογενειῶν, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ μεγάλου τῶν ἀνὰ τὴν ὑψηλίαν ἑλληνικῶν οἴκων.

Χίος, 30 ἀπριλίου 1891.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς Τετάρτης, 1 τρέχοντος μηνός, ὁ κ. Ράλλης μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Χωρέμν μετὰ τῶν ἀνεψιῶν αὐτοῦ κυρίας Πολυξ. Σαρῖκα καὶ δεσποινίδος Κατίν. Χωρέμν ἀνεχώρησαν ἐφ' ἀμαξῶν διὰ τὸν Βροντάδον, παρακολουθούμενοι ὑπὸ ἐκλεκτοῦ κόσμου, ὅτε δ' ἔφθασαν πρὸ τῆς ἐν Λειβαδίῳ οἰκίας τοῦ κ. Γεωργιαφέντη ἔστισαν ἐπὶ μικρὸν, λαβόντες ἀναψυκτικὰ ποτά. Πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτήρος, ὑπὸ περικαλῆ ἀψίδα, κεκοσμημένην διὰ δαφνῶν καὶ μύρτων καὶ σημαῶν, καὶ ψέρουσαν ἐπιγραφήν «ὡς εὖ παρέστις Ράλλη», ὑπεδέξατο τοὺς ὑψηλοὺς ξένους ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Λειβαδίων, ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν κ.κ. Στ. Γεωργιαφέντη, Ἰσιδώρου Φιλιππάκη καὶ Σ. Παπαζῆ, ἧτις προσήνεγκεν ὠραῖον ἐξ ἀνθέων στέφανον καὶ διὰ τοῦ μαθητοῦ Μ. Βοσσένο προσεψώνησεν ὡς ἐξῆς:

Εὐγενεστάτη κυρία Ράλλη,

Εὐγενεστάτε κύριε Στέφανε Ράλλη!

«Καὶ ἡ κοινότης τῆς περιοχῆς Λατομείου καὶ Λειβαδίων, ἐνθέρμως συμεριζομένη τὴν γενικὴν συμπάσης τῆς πατρίδος ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην σπεύδει μετὰ ψυχικῆς συγκινήσεως καὶ εὐλαβείας ἵνα προσφωνήσῃ ὑμῖν τό· καλῶς ἦλθατε εἰς τὴν φίλην Χίον! Δραττομένα δὲ τῆς ὑπερτίμου τιμῆς καὶ εὐ-

καιρίας τῆς διὰ τῆς λεωφόρου αὐτῆς διαβάσεως ὑμῶν, προσφέρει ὑμῖν, ἀξιοσέβαστοι κύριοι, στέφανον ἐξ ἀνθέων, ὡς μικρὸν τεκμήριον τῆς ἀπειρου καὶ αἰωνίου αὐτῆς εὐγνωμοσύνης.

«Ζήτω ἡ κ. Πάλλη! Ζήτω ὁ κ. Στέφανος Πάλλης! Ζήτω ὁ ἐξοχος οἶκος Ἀδελφῶν Πάλλη!»

Ἄπαντα ἡ μεγάλη ὁδὸς Λειβαδίων, δι' ἧς διήρχετο ἡ συνοδεία, ἦτο κατάμεστος πλήθους, οἱ δ' ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα ἐνωρὶς κατελήφθησαν ὑπὸ νεανίδων καὶ κυριῶν, αἵτινες ἔρραινον δι' ἀνθέων, ἐν ᾧ ἐκατέρωθεν παρατεταγμένοι μαθήτριά, φέρουσαι κλάδους ἐλαίας, ἐζητωκραύαζον μετὰ τοῦ πλήθους. Ἄλλ' οἱ κάτωκοι Λειβαδίου ἐπεφύλασσαν ἡμῖν εὐχάριστον ἐκπληξιν· πρὸς ἐκδιήλωσιν ὑψίστης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ μεγάλου πρὸς τὸ σεπτὸν ζεῦγος, ἡ ἐπιτροπὴ ἔρραινε τὴν ὁδὸν δι' ἀνθονέρου, ὅπερ ἀφ' ἐνὸς μὲν κατέπαυε τὸν κονιορτὸν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνέδιδε λαμπρὰν εὐωδίαν! Εἰς τὴν προσφώνησιν ἀπὴντησεν εὐστόχως ὁ κ. Πάλλης, ἐκφράσας ἀπειρους εὐχαριστίας διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ καὶ τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ ὠραίαν ὑποδοχὴν. Ἡ συνοδεία προύχρησε μέχρι τοῦ ποταμοῦ Ἀρμένην, τοῦ διαχωρίζοντος τὰ Λειβάδια ἀπὸ τοῦ Νοτίου Βροντάδου, ἐνθα ὑπῆρχε δημαιοστόλιστος ἀψὶς μετ' ἐπιγραφῆς· «Ὁ Βροντάδος τῷ κυρίῳ καὶ τῇ κυρίᾳ Πάλλη». Ἐνταῦθα ἐπέβησαν ἵππων, περιεστοίχησε δὲ τὴν κ. Πάλλη δωδεκάς γενναίων πλοιάρχων, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀνδρείου Ἰωάννου Γ. Μπριλλῆ, ὅστις ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης μέχρι τῆς εἰς τὴν πόλιν ἐπιστροφῆς καὶ ἀφιπλεύσεως δὲν ἀφῆκε ποσῶς τὸν χαλινὸν τοῦ ζώου ἐφ' οὗ ἐκάθητο ἡ σεβαστὴ κυρία. Μετὰ 10 λεπτά ἀφίκοντο πρὸ τῆς μεγάλης τῶν ἀρρένων σχολῆς τοῦ νοτίου τμήματος τοῦ Βροντάδου καὶ τοῦ μεγάλου κωδωνοσταδίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅπερ ἦτο

δημαιοστόλιστον καὶ οὐτινος ὁ βαρὺς κώδων ἐκρούετο χαρμοσύνως ἄνευ διακοπῆς, ἐκεῖθεν δ' ὠδηγήθησαν εἰς τὴν σχολὴν ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοῦ λαοῦ, ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν κκ. Σκ. Δ. Μαγκανᾶ, Ε. Ξενιοῦ, Δ. Φαθαλιοῦ, Δ. Νεαμονητάκη καὶ Φ. Ζαννάρα, προπορευομένου τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Ἡ ὁδὸς ἦτο ἐστρωμένη διὰ σημαιῶν, μύρτων καὶ ἀνθέων· πρὸ δὲ τῆς σχολῆς ὑπῆρχεν ἀψὶς φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν ὡς εὖ παρέστης σεπτὸν ζεῦγος κυρία καὶ κύριε Πάλλη. Ἐνταῦθα προσνέχθη ἀνθοδέσμη τῇ κ. Πάλλη καὶ στέφανος τῷ κ. Πάλλη, οἱ δ' ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ παρατεταγμένοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριά καὶ τὸ ἄπειρον πλῆθος ἐζητωκραύαζον μέχρι οὐρανοῦ. Μετὰ μικρὰν δ' ἀνάπαυσιν, προσεφώνησεν ἐξ ἐντολῆς τῶν κατοίκων ὁ κ. Σκ. Δ. Μαγκανᾶς ὡς ἑξῆς·

Εὐγενεστάτη κυρία Πάλλη,

Φιλογενέστατε κύριε Στέφανε Πάλλη!

«Εἰμὶ ἐντεταλμένος ὑπὸ τῶν κυριῶν δημογερόντων τῆς κωμοπόλεως ταύτης τοῦ Βροντάδου, ὅπως διεργμνεύσω πρὸς ὑμᾶς τὴν μεγίστην καὶ ἄφατον ἀγαλλίαν καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἀπάντων τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπὶ τε τῇ ἐπισκέψει ἐν αὐτῇ καὶ κυρίως ἐπὶ τῇ ἐλεύσει ὑμῶν εἰς τὴν φίλην Χίον, ἥτις ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον οὐδὲν ἕτερον εὐαγγελίζεται νῦν ἢ ὅτι τὸν μεγίστον τῶν υἱῶν αὐτῆς ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς περιχαρῶς θωπεύει, ὅπως ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ὁ μέγας τῆς Περσίας ἀναξ ἠκροῶτο τὴν προῖνιν ρῆσιν ὅτι παρ' ἑαυτῷ τὸν μέγαν Σαλαμινομάχον Θεμιστοκλέα ἐκέκτητο. Naί! μεγάτιμε κύριε, οὕτω καὶ ἡ γλυκεῖα ἡμῶν μήτηρ εὐαγγελιζομένη οὐδὲν τὸ πλέον

ἀποφαίνεται ἡ ἱστορία ἐνὸς ὄλου αἰῶνος τῶν ἀοιδίμων ὑμῶν γονέων καὶ προπατόρων, καὶ ὑμῶν, τῶν τὰς ἀρετὰς ἐκείνων κληρονομησάντων ἀπογόνων, τὸ πολύμοχθον τῆς ἐμπορικῆς ἐργασίας, ἀδαμάστου φιλοπονίας, ἀκριθείας, τιμιότητος, εὐεργεσίας καὶ περιδλέπτου πλουτισμοῦ, ἐπιμαρτυρεῖ τοῦτο. Εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἡμετέρα πατρις ἐναθρονομένη τοσαύτης ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ὑμῶν ἐνεπλήσθη χαρᾶς καὶ ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ, ὥστε ἀγάλλεται σφόδρα, ἴδια δὲ καὶ ἡ κοινοπολις αὕτη, θερμῶς συμερισθεῖσα τὴν γενικὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς ἰδίας πατρίδος, σοὶ προσφέρει, ὦ ἀνεκτίμητε Στέφανε, στέφανον ἀνθέων καὶ ἐπιφωνεῖ σοι, χαῖρε Ράλλη!

Ὁ λαὸς τοῦ Βροντάδου, περιπόητε κύριε, εἶναι κατ' ἐξοχὴν ναυτικός, ὡς ἦτο τὸ πάλαι ἐπὶ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. Διαπλέων δὲ νῦν τὰς θαλάσσας τῆς οἰκουμένης καὶ τὰς παραλίους πόλεις καὶ ἐμπορικοὺς λιμένας παντοίων ἐθνῶν, παντοῦ βλέπει καὶ ἀκούει θαυμαζόμενον τὸ διάσημον μεγαλεῖον τοῦ οἰκογενειακοῦ ὑμῶν ὀνόματος. Πόσον δὲ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ εὐφραίνηται ἡ καρδιά ἐκάστου θαλασσοῦ, διηγούμενου μακρὰν τῆς πατρίδος, ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ γεννετείρᾳ τῶν ἀοιδίμων προγόνων Σου, Σὲ εἶδε καὶ ὡς ἀδελφὸν Σ' ἐνηγκαλίσθη τρυφερότατα!

Ἐχουσα δὲ, ἐρίτιμε κύριε, ἡ ταλαίπωρος Χίος καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι τῇ ἡμετέρᾳ ἐπινεύσει εὖρε καὶ τὴν ἡρεμίαν τῆς διαταραχθείσης ψυχῆς τῶν τέκνων αὐτῆς, ὡς μὴ ὄφειλε, καὶ ἐναντίον τῶν προγονικῶν ἡμῶν παραδόσεων, ἀνεξιτήλοις χροστοῖς γράμμασι, περιπόητε Ράλλη, ἀποδίδωσι τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τὸ σεπτὸν ὄνομά Σου, ὡς τὴν καθαρωτέραν λαμπρόνα οὐρανοῦ σέλαος, καὶ ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ βάθους καρδίας ἀναπέμπει πρὸς τὸν οὐ-

ράνιον ἡμῶν Πατέρα τὰς ἐνθερομοτάτας εὐχὰς καὶ δεήσεις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας μακροβιότητος, τῆς εὐγενεστάτης κ. Ράλλη καὶ ἀπάντων τῶν ἀδελφῶν Ράλλη πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμῶν ἔθνους καὶ τῆς ἀναξιοπαθοῦσας ταύτης ὥραίας νύμφης τῆς Ἰωνίας, τῆς τλήμονος Χίου. Εἶθε! Γένοιτο!

Πρὸς ταῦτα ὁ μεγάλτιμος συμπολίτης ἀπάντησε λίαν εὐστόχος, εὐξάμενος ὅπως τὸ ἐνδοξον τῆς παρακμαζούσης Ἰστιοφόρου ναυτικῆς διαδεχθῆ ἡ ἀτιμῆρης πρὸς εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου. Τοῦς λόγους τοῦτους διεδέχθησαν βροντώδη χειροκοροτήματα καὶ ζητωκραυγαί, μεθ' ὃ ἐλάβον ἀναψυκτικὰ ποτὰ καὶ ἡ συνοδεία ἐξεκίνησε διὰ τὸν βόρειον Βροντάδον, πρὸς τὴν Παναγίαν Ἐρουθιανὴν, καθ' ὅλην τὴν μακρὰν τῆς ὁποίας ἀνωφερῆ καὶ κατώφερῆ ὁδὸν αἱ κυρίαὶ ἔρραινον ἄνθη, εἰς τινα δὲ στενωπὸν ἐερίθησαν τόσον πολλὰ, ὥστε ἡ κ. Ράλλη ἀνέκραξεν: «ἀλθῆθις βροχή ἀνθέων». Εἰς τὸ εὐρύχωρον προαύλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Π. Ἐρουθιανῆς ὑπῆρχεν ἄψις μετ' ἐπιγραφῆς «Οἱ κάτωκοι Ἐρουθῶν καὶ Γλυμμάτων τῇ κ. καὶ τῷ κ. Ράλλη», ἐκεῖ δ' ὁ γυμνασιάρχης κ. Γ. Ζολώτας μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ἐπιτροπῆς, ἦτοι τῶν κ.κ. Γ. Νακολάκη, Γ. Μαργαρόνη καὶ Ν. Κολάκη, ὑπεδέξαντο τὴν ἐπίσημον συνοδείαν καὶ ὠδήγησαν εἰς τὸν ναόν, ἐνθα ἐτελέσθη δοξολογία ὑπὲρ τῆς κ. Μαριέττας Στ. Ράλλη καὶ τοῦ κ. Στ. Αὐγ. Ράλλη, μετὰ ταῦτα ὁ φοιτητῆς τῶν μαθηματικῶν κ. Ν. Γ. Λώδης ἀπύργεισε τὸ ἐξῆς ποιημάτιον, λίαν συγκινησάν τὴν κ. Ράλλη.

**Τῷ μεγατίμῳ καὶ φιλογενεστάτῳ ὀμυπολίτῃ
Στεφάνῳ Αὐγ. Ράλλῃ.**

Ἄσατε ὕμνους καὶ μολπὰς, παιᾶνας, ἐμβατήρια,
τὸ ρόδον τῆς πρωτομαγιάς σήμερον ἀναθάλλει·
εὐχὰς ἀναφωνήσατε, καθὼς κ' εὐχαριστήρια
εἰς ἄνδρα δόξης καὶ τιμῆς τὸν Στέφανον τὸν Ράλλῃ.
Τῆς νίκης δάφνας δρέψατε καὶ ἄνθη τοῦ μαίτου,
ἅπαντα περιπλέξετε τῆς φύσεως τὰ κάλη
ὁμοῦ νὰ στεφανώσωμεν τὸ καύχημα τῆς Χίου,
τὸν μέγαν συμπολίτην μας τὸν Στέφανον τὸν Ράλλῃν.
Λαεὶ Βροντάδου! ἄφησε τῆς θάλασσας τὰ κύματα
καὶ τρέξε ἕλιγον τοὺς ἀγροὺς καὶ μάζευσε λουλούδια·
εἶναι μικρὰ, ἀλλ' εὐγενῆ εὐγνωμοσύνης δείγματα
τὰ ἄνθη τῆς πατρίδος μας μαζῆ μετὰ τὰ τραγούδια.
Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις τὰ πρόσωπά σας φαίνει . . .
λαὸς κραυγάζει . . . μετ' ἀνθῶν καὶ μυρσινῶν προβάλλει
τὸ πλῆθος ὑπερήφανον ἐνώπιόν σας βαίνει
καὶ κράζει: μ' ἐνθουσιασμόν: Ζήτω ὁ οἶκος Ράλλῃ!

Ταυτοχρόνως δὲ προσδηνέχθησαν τῷ μὲν κ. Ράλλῃ
ἀνθοδέσμη, τῇ δὲ εὐγενεστάτῃ κυρίᾳ αὐτοῦ πολυτε-
λῆς στέφανος μετὰ ταινίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπεγρά-
φето «Τῇ εὐγενεστάτῃ κυρίᾳ Μαριέττᾳ Ράλλῃ καὶ
Στεφ. Α. Ράλλῃ, μικρὸν δεδασμοῦ τεκμήριον ὁ λαὸς
τοῦ Βροντάδου 1891». Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔξοδον,

ἐν μέσῳ τοῦ φρεντιωδῶς ζητωκραυγάζοντος πλῆ-
θους, ἠκολούθησαν τὴν διὰ ταπύτων καὶ σημαῶν
κατεστρωμένην ὁδὸν καὶ διηυθύνθησαν εἰς τὸ παρθε-
ναγωγεῖον, ἐνθα τοῖς προσδηνέχθησαν ἀναψυκτικά.

Ἐπειτα διηυθύνθησαν πρὸς τὴν ἱστορικὴν «Πέτραν
τοῦ Ὁμήρου», τὴν **δαδκαλεῖον** καὶ **δαδκαλόπετραν**
κοινῶς ἐπιλεγομένην. Ἀπασαί αἱ κατὰ τὴν παραλίαν
οἰκίαι ἦσαν ἐστολισμέναι διὰ σημαῶν καὶ μυρσινῶν,
τῶν κατοίκων, ἠμλλωμένων πρὸς τὴν τελειοτέραν
ἐξωραΐσιν αὐτῶν. Μία τῶν ἀληθῶς λαμπρῶς ἐστολι-
σμένων οὕτως οἰκιῶν ἦτο καὶ ἡ τοῦ πλοιοάρχου Μιλ-
τιάδου Παπαλά, πρὸ τῆς ὁποίας ἀψίππευδεν ἡ κ.
Ράλλῃ, καθόσον εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Πέτραν ἀπὸ τῆς
προτεραίας μετὰ τοῦ κ. Χωρέμη, καὶ ἐπὶ μικρὸν προσ-
δλέψασα εἰς τὴν μαγευτικὴν τοῦ μέρους τοποθεσίαν,
εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, τυχούσα φιλοφρονεστάτης δεξιῶ-
σεως ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης κυρίας Παπαλά. Ἐδῶ ἡ
μικρὰ Μαρία Μ. Παπαλά τῇ προσέφερε στέφανον περι-
τετυλιγμένον διὰ χρυσοῦς ταινίας καὶ διὰ φωνῆς τρε-
μούσης ἐκ συγκινήσεως τῇ εἶπε: «Διὰ τῶν ἀθῶν
χειρῶν μου, ἡ παιδίσκη ἐγώ, συνέλεξα τὴν χλόην
καὶ τ' ἀποτελοῦντα τὸν στέφανον τοῦτον ἄνθη ἀπὸ
τοὺς πέριξ τῆς Ὁμηρικῆς Πέτρας ἀγροὺς, προσφέρω
δὲ ταῦτα πρὸς Ὑμᾶς, εὐγενεστάτῃ κυρίᾳ, πρὸς μι-
κρὰν ἐνθύμησιν τῆς ἐπισκέψεώς σας εἰς τὴν Δαδκαλό-
πετραν», ἡ δὲ κυρία Ράλλῃ ἐξέφρασε τὰς πολλὰς εὐ-
χαριστίας αὐτῆς πρὸς τε τὴν οἰκοδεσποιναν καὶ πρὸς
τὴν κορασίδα.

Ἡ περιώνυμος παρὰ τὸν Αἰγιαλὸν τοῦ Βροντάδου
Πέτρα, ὁπόθεν, ὡς λέγεται, ἐδίδασκε τὰ ἔπη τοῦ ὁ
ἀθάνατος ποιητῆς εἰς τοὺς μαΐφδοὺς τῆς Χίου, ἦτο
σημαιοστόλιστος καὶ διὰ μυρσινῶν κεκοσμημένη,
ἔφερε δ' ὀκτάγωνον ἄψίδα, ὕψ' ἦν ὁ γυμνασιάρχης κ.

Γ. Ι. Ζολώτας ανέπτυξε τὰ κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς, παρ' αὐτὴν δὲ, ὑπὸ τὰς γηραιὰς πλατάνους τῆς «Βρύσης τοῦ Πασσᾶ», οἱ κάτοικοι τῆς ναυτικῆς μας κομποπόλεως καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει οἰκοῦντες πλοίαρχοι ἐστῆσαν σκεπνὴν ἐπίσης δημαιοστόλιστον, ὑφ' ἣν προσήνεγκον ἀναγκτικὰ τοῖς ἐπισκέπταις. Ἐνθουσιασμὸς καὶ πάλιν ζητωκραυγαί, συγκίνησις καὶ . . . καὶ . . .

Ἡ συνοδεία ἐπανῆλθε διὰ τῆς παραλίας ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν, σταματήσασα ἐπὶ μικρὸν πρὸ τοῦ ἐν Λειβαδίοις κτιτορικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τοῦ κ. Γ. Βούρου, ἐνθα ἐγένετο λαμπρὰ προσφώνησις καὶ προσήνεχθη τῷ σεπτῷ ζεύγει πολυτελεῆς ἀνθοδέσμη.

Τὴν δ' ἐσπέραν ἐγένετο γενικὴ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως λαμπαδηφορία πρὸ τῆς οἰκίας Χωρέμη, ἥς ὁ εὐρύς κῆπος ἐπληρώθη πάντοθεν. Ἡ πρωτοφανὴς αὕτη λαμπαδηφορία διὰ τὴν Χίον, ἡ διεξαχθεῖσα μετὰ τοσαύτης ἡδυχίας, τάξεως καὶ ἐπισημότητος, ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἀξιοτίμων τινῶν πολιτῶν καὶ τὴν μεγάλην δραστηριότητα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, ἀρξαμένη δ' ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Νέᾳ ὁδῷ καφφενείου τοῦ κ. Πολεμίδη, ἀφίκετο, παιανίζουσῃς τῆς μουσικῆς, διὰ τοῦ Κάτου Αἰγαλοῦ καὶ τῆς λεωφόρου τῶν σχολείων, πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Χωρέμη, ἐνθα ἡ ἐπιτροπὴ προσεφώνησε τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Ράλλην. Μουσικὴ λοιπὸν, κῶμοι, προσφώνησις, ἄψθονα βεγγαλικά φῶτα, ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Ράλλην, τῆς κυρίας Ράλλην καὶ τοῦ κ. Χωρέμη καὶ τῆς οἰκογενείας Χωρέμη, «καλὸν κατενόδιον», «ζήτω ἡ εἰρήνη», ἀπὸ χιλιάδων στομάτων, χαρὰ, ἄσματα. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ προσῆς ὁ κ. Ράλλης προέπιεν ὑπὲρ τῆς «ἥλιος πατρίδος» καὶ τοῦ χιακοῦ λαοῦ, ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ

κ. Χωρέμη καὶ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ τε καὶ τῆς κ. Ράλλην πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους διὰ τὰς ὑποδοχὰς καὶ τὰς πανηγύρεις.

Παρέλειψα νὰ εἶπω ὅτι ὁ κ. Ράλλης εὐρισκόμενος ἐτι ἐν τῷ καταστήματι τῆς βιβλιοθήκης τοῦ γυμνασίου, ἐδέχθη προσδεῖαν τῆς ὀθωμανικῆς κοινότητος, καθυποβαλοῦσαν αὐτῷ τὰς εὐχὰς τῶν συμπολιτῶν μουσουλμάνων ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξει του. Καὶ ἡ ἑβραϊκὴ κοινότης, μὴ συντυχοῦσα αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Χωρέμη, τῷ ἀπέστειλεν ἐγγράφως τὰ συγχαρητήριά της. Τόσον εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἰσραηλίτας συμπολίτας ἡμῶν, ὁ κ. Ράλλης ἐξέφρασε τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας του.

Προχθὲς, 2αν τρέχοντος μηνὸς, περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ ἀτιμόπλοιον τοῦ Λοῦδ ἡγκυροβόλει πρὸ τοῦ λιμένος καὶ τὸ σεβαστὸν ζεύγος Στέφανος καὶ Μαριέττα Ράλλην κατελίμπανε τὸ ἔδαφος τῆς Χίου ἐν μέσῳ μυρίων ἐνδείξεων ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἀπὸ τῶν μυχραιτάτων τῆς καρδίας ἐνὸς λαοῦ ὀλοκλήρου προσερχομένων. Ὁ ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν Δ. Βαλαδάνην μουσικὸς θίασος, ἐκδιηλὼν τὴν πρὸς τὸ σεπτὸν ζεύγος εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων, αὐθορμήτως συνώδευσε αὐτὸ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν, παιανίζων διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια, οὐ μετέβαινε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀτιμοπλοίου αὐτοῦ, ἂν μὴ ἠμποδίζετο ὑπὸ τοῦ ἐπικρατοῦντος σφοδροτάτου ἀνέμου. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά μετὰ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ πρὸ τῶν σχολείων στοιχηδὸν παρατεταγμένοι ἐχαιρέτιζον, σύμπασα δὲ σχεδὸν ἡ πόλις συνώδευσε εἰς τὴν ἀποβάθραν ἀπὸ τῆς οἰκίας Χωρέμη τοὺς ἀπερχομένους, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ συμπολίτου κ. Δημητρουλάκη, ἀγνοῶν τί ἄλλο νὰ πράξη, κατέβρεχε μετ' ἄλλων νέων τὴν ὁδὸν ἐφ' ἣν ἱκανὴν ἀπόστασιν δι-

άνθονόρου, παραχωρηθέντος υπό τοῦ κ. Γεωργιαφέν-
τη. Ἡ αὐτὴ παράταξις, ἢ αὐτὴ πληθὺς λέμβων πο-
λυκόπων πλοίαρχοι δὲ πάλιν ἐκοπηλάτουσαν ἐν τῇ
φερούσῃ τοὺς ὑψηλοὺς ξένους λέμβω. Τὰ ἐν τῷ λιμέ-
νι πλοία δὲν ἐσημαιοστολισθησαν, ἀλλ' οὕτως εἰπεῖν
κατεφορτώθησαν ἀπὸ σημαίας, οἱ ναῦται ἀνελθόντες
ἐπὶ τῶν κεραιῶν (τῇ ὑποδείξει τοῦ πλοιάρχου Ἰω.
Μπιρλιῆ) ἐζητωκραύγαζον καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀτμόπλοιον
τοῦ Λοῦδ, οἶονεὶ συμημεριζόμενον τὸν γενικὸν ἐνθου-
σιασμὸν, ἐσημαιοστολίσθη.

Ὅστις τυχὸν ἔμεινεν ἄδακρυς τὰς προηγουμένας
ἡμέρας ἠσθάνθη κατὰ τὴν ἀποχαιρετιστήριον προ-
πομπῆν τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Ράλλη θερμὰ δά-
κρυα καταβρέχοντα τὰς παρεάς του.

Πρὸ τῆς ἐπιθιάσεώς του ἐν τῷ ἀτμόπλοιῳ, ὁ κ.
Ράλλης ἐτηλεγράφησεν εἰς Λονδῖνον ὅπως ἀναγγεί-
λωσι τῇ ἐκεῖ ὁμογενεὶ κοινότητι τὸ εὐτυχὲς γεγονός
τῆς συμφιλίωσεως τῶν διαμαχομένων μεριδίων, ὁ δὲ
κ. Χωρέμυ ἐτηλεγράφησε τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει
κυρίῳ Παύλῳ Στεφάνοβικ τὰ κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν
σύμπνοϊαν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ράλλη, ὅτινι
προετοιμάζει ἐν τῇ βασιλευσῇ βασιλικῇν ὄντως
ὑποδοχὴν ὁ πατρώζων υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ζ. Στε-
φάνοβικ.

ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ.

Τετάρτη, 8 Μαΐου 1891.

Διὰ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς σήμερον ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμε-
τέραν πρωτεύουσάν ὁ ὁμογενὴς κ. Στέφανος Ράλλης
μετὰ τῆς κυρίας του. Τὸν μεγίστιμον ὁμογενεὶ προῦ-
πύνησιν ἐκ τοῦ ἀτμόπλοιου ὁ κ. Δ. Ταμβάκος μετὰ
τῶν ἀδελφῶν Δημοτριάδων, ὃν παραλαβόντες δι' ἰδιαι-
τέρας ἀτμακάτου, ὠδήγησαν ἐφ' ἄμαξων εἰς τὸ ἐν τῷ
Πέραν Μέγα Ξενοδοχεῖον τοῦ Λονδίνου. Το ἑλληνικὸν
προξενεῖον, τιμῶν τὸν ἄνδρα, ἔθεσεν ὑπὸ τὴν διά-
θεσιν αὐτοῦ τοὺς καβάσιδες τοῦ προξενείου, ἀπὸ τῆς
χθὲς δὲ ὁ κ. Π. Στεφάνοβικ εἶχε διατάξει τὴν παρα-
σκευὴν τῆς ἀτμακάτου αὐτοῦ, ὅπως τὴν προΐαν τῆς
σήμερον ἐκ Χαλκηδόνος μεταβῆ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ
κ. Ράλλη.

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Στεφάνου Ράλλη ὁ φίλος κ.
X. Σαμαρτσίδης ἐπέδωκεν αὐτῷ τὸ ἐπόμενον ποίημα:

Τίνο; ἐπὶ τῇ ἀφίξει: τοῦ σεμνοῦ Στεφάνου Ράλλη,
Τίνο; Ἑλληνος καρδία δὲν ἀγάλλεται, δὲν πάλλει;
Εὐγενὴς βλαστὴ; τῆ; Χίου, πνεῦμα ἕξοχον καὶ κρίσις
Εἰς ἐμπορικὰς προήχθη εὐτυχεῖς ἐπιχειρήσεις.
Τῶν ἐμπορικῶν του οἴκων διευθύνων τὰς ἡνίας
Εἰς τὰς τέσσαρας τοῦ κόσμου ἐδοξάσθη τὰς γωνίας.
Τοῦ ἑλληνικοῦ τὸ κύρος ἐμπορίου ἢ τρυφῆ του,
Ἐγχευρῶ χρυσίου ἔτη εἶναι ἢ ὑπογραφή του.

Θεωρεῖ αὐτὸν πᾶς ἕλληνα ἔμπορος ἀγλάϊσμα
 Καὶ ὕμνεῖται καὶ τιμᾶται πανταχοῦ τὸ ὄνομά του.
 Καλῶς ἤλθες, καλῶς ἤλθες εἰς τοῦ Βύζαντος τὴν πόλιν !
 Κύκλιφ σου τὴν νεολαίαν ἴδε συνελθοῦσαν ὄλην,
 Ὅπως ἔνδειξιν παράσχη ἐκτιμῆσεως μεγάλης
 Καὶ ἐνθουσιῶσα κράζη : Ζήτω Στέφανος ὁ Ράλλης !
 Καλῶς ἤλθες εἰς τὰς ὄχλας τοῦ μαγευτικοῦ Βασπόρου !
 Καλῶς ἤλθες εἰς τὰς ὄχλας τοῦ στενοῦ τοῦ ἀνθοφόρου !
 Εἰς τὴν θέαν σου σκιρτῶσιν Ἕλληνες μικροὶ, μεγάλοι
 Καὶ στεφάνους τῷ Στεφάνῳ προσκομίζουσι τῷ Ράλλῃ.
 Δέξαι, ἄνερ, τοὺς στεφάνους καὶ ὑπερφηφάνως φέρε,
 Καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους ζῆθι, κραταιοῦ καὶ χάρε !

Πέμπτη, 9 Μαΐου 1891.

Δι' ὀλίγων χθές ἀνεγράψαμεν λέξεων τὰ κατὰ τὴν
 εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφίξιν τοῦ μεγαλονύμου
 Χίου καὶ τῆς εὐγενεστάτης αὐτοῦ συζύγου, ὧν ἐπί-
 τομος βιογραφία πρὸ ἡμερῶν ἦδη ἐν ταῖς στήλαις
 τοῦ **Νεολόγου** ἀνεγράφη. Πολλῶν καὶ στομφωδῶν λό-
 γων ἀνάγκη δὲν ὑπάρχει πρὸς ἐξαρσιν τοῦ ὀνόματος
 Ράλλη, ὀνόματος, ὅπερ καθ' ἑαυτὸ ἐμπρακτὸς ἐστὶν
 ἀπόδειξις τοῦ σθένους τῆς χρηστότης, ἐμφρονος καὶ
 ἀκαμάτου ἐργασίας, ἐν ἧ' «ὁ νικῶν λοιπὸν ἀμφὶ βί-
 οτον ἔχει μελιτόεδδον εὐδὶαν ἀέθλων γ' ἔνεκεν» καὶ
 ἀδαμάντινόν ἐστι στέμμα τῆς ἐργασίας ταύτης, δι' ἧς
 ὁ πονῶν ἑαυτῷ τε ἀσφαλίζει αἰδῶνὰ μόρσιμον, πλοῦ-

τὸν τε καὶ χάριν ἄγοντα, καὶ μυρίοις ἄλλοις χάρματα
 τίθῃσιν. Ὅπόταν τῶν πόλεων τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου
 κόσμου αἱ ἐμπορικώταται, προεξαρχούσης τῆς πρω-
 τενοῦσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τοῦ κολλοσσοῦ τού-
 του τοῦ ἀνθρωπίνου συνοικισμοῦ καὶ τοῦ πλοῦτου,
 προσαγορεύοσι μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἐν ὄνο-
 ματι, ὁπόταν χιλιάδες ἀνθρώπων ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ
 ζῶσι καὶ πλουτῶσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο εὐλογῶσιν, ὁ-
 πόταν τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποτελεῖ αὐθεντείαν ἐν τῷ
 παγκοσμίῳ ἐμπορίῳ καὶ τὸ κλέος καὶ καύχημα τοῦ
 ἑλληνικοῦ, ὥχρὸς ἀποβαίνει πᾶς ἔπαινος περὶ τοῦ
 ἀξίου ἀντιπροσώπου τοῦ μεγάλου τούτου ὀνόματος,
 τοῦ **Στεφάνου Αὐγ. Ράλλη**. Νομίζομεν μόνον ὅτι
 ὀφείλομεν ὡς ἀγαστὸν ὑπόδειγμα νὰ καταδείξωμεν
 ὅτι ὁ ζήλουτος, ὁ ἠγέτης τοῦ μεγίστου τῶν ἐμπορι-
 κῶν ἡμῶν οἰκῶν, ὁ ἐν Εὐρώπῃ τὸν βίον αὐτοῦ δια-
 γαγὼν, οὐκ ἐπαύσατο τρυφερῶς τὴν πατρίδα καὶ τὸ
 ἔθνος αὐτοῦ ἀγαπῶν καὶ τῶν πατρίων στεργῶς ἀντε-
 χόμενος, ὅτε δ' ἐν τῇ γενετείῳ νήσῳ προσηγορεύετο,
 ὡς μεγίστην τῶν ἀρετῶν τὸ εἰς τὰ πάτρια ἐμμέ-
 νειν ἐπανειλημμένως τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ συνέ-
 στησεν.

Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ ἡμετέρα πόλις ξενίζει καὶ
 μεθ' ὑπερηφανίας ἐθνικῆς ὁ ἑλληνικὸς αὐτῆς κόσμος
 προσαγορεύει. Καθὰ καὶ χθές ἐγράψαμεν, ἐκ τοῦ
 ἀτμοπλοίου παρέλαβε τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν
 Στεφ. Αὐγ. Ράλλη ἢ ἀτμάκατος, ἐφ' ἧς μετέβη πρὸς
 ὑπάντησιν αὐτοῦ ὁ σεβαστὸς συμπολίτης αὐτοῦ κ.
 Δ. Ταμβάκος. Αἱ ἐνταῦθα ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἔθνηκα ἐἰς
 τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπιφανοῦς Ἑλλήνου τὸν καβάδην
 τοῦ προξενείου, ὅστις συνοδεύει τοὺς σεβαστοὺς ξέ-
 νους εἰς τὰς ἐκδρομὰς αὐτῶν. Ἐκ Χίου συνώδευσεν
 αὐτοὺς ὁ φιλόπατρις κ. Α. Καλδοκορέσης, ὅστις δρα-

στηριώς αὐτοῖς συνειργάσθην πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐν Χίῳ συμπονοίας.

Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλάν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Λονδίνου, ἐν ᾧ κατέλυσαν, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Στεφ. Ράλλης ἐδέξαντο τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Μεγάλου πρωτοσυγκέλλου, μεταδάντος ὅπως ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου προσεῖπὴν τό: ὡς εὖ παρέστησαν, τοῦ κ καὶ τῆς κ. Δ. Ταμιδάκου, τῶν κ κ. Α. Ζαριφῆ, Π. Στεφάνοβικ, Ε. Εὐγενίδου καὶ ἄλλων. Πρὸς τὸ ἑσπέρας ὁ κ. Στ. Ράλλης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Καλθοκορέση, ἐπεσκέψατο τὴν Α. Ε. τὸν προσβεβητὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν γενικὸν πρόξενον καὶ ἀνταπέδωκε τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐπισκεψαμένων εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῶν.

Σήμερον τὸ σεβαστὸν ζεῦγος ἐπισκεφθήσεται τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, τὸ Σουλεῦμανιέ, τὸ Καχριέ, τὸ αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον, τὴν Μεγάλην ἀγορὰν καὶ ἕτερα ἀξιοθέατα μέρη τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας, ἡ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διαμὸν τῶν ἐπιφανῶν ξένων παραταθῆσεται ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

Παρασκευῆ, 10 Μαΐου 1891.

Χθές, καθὰ προηγγείλαμεν, τὸ ξενιζόμενον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει σεβαστὸν ζεῦγος ἐξέδραμε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιοθεάτων μερῶν τῆς πόλεως, ἐπεσκέψατο δὲ κατὰ σειράν τὸ ἐν Βυζαντίῳ περικαλλέστατον Τσιγιλὶ Κιόσκ, τὴν Μεγάλην ἀγορὰν, τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, τὰ τεμένη Σουλτὰν Ἀχμέτ, Σουλτὰν Βαγιαζήτ καὶ Σουλεῦμανιέ. Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὰ πατριαρχεῖα καὶ παρέστησαν εἰς τὸν κατ' ἐκείνην τὴν

ῶραν ἐν τῇ κάτω αἰθούσῃ ψαλλόμενον ἑσπερινόν, μεθ' ὃν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, παραστατούμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν τοῦ πατριαρχείου, ἐδεξιώσατο αὐτοὺς ἐν τῷ μεγάλῳ συνοδικῷ, ἐνθα προσηνέχθησαν τὸ γλυκὸν καὶ ὁ καψές. Ἡ Α. Θ. Π. νύξαστο τοῖς ἐπιφανέσι ξένοις τό: Ὡς εὖ παρέστησαν καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν Αὐτῆς τε καὶ τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ἀνδρὸς τιμῶντος τὸ ὄνομα τοῦ ἡμετέρου Γένους, ὁ δὲ κ. Στέφανος Ράλλης ἀπαντῶν ἐξεδύλωσε τὴν μεγάλην αὐτοῦ εὐαρέσκειαν ὅτι εὐρίσκειται ἐν τῇ πόλει, ἐν ἣ ὑπάρχει τὸ μέγα κέντρον τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν ἀρχηγόν. Εἶτα ὁ πατριάρχης ξεναγῆσας αὐτοὺς ἐν τῷ πατριαρχικῷ οἴκῳ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸν ναόν, ἐνθα νύξαστο ὑπὲρ αὐτῶν. Οἱ ξένοι, ἀσπασθέντες τὴν χεῖρα τοῦ πατριάρχου καὶ ἐκφράσαντες αὐτῷ καὶ αὐτῆς τὴν μεγάλην αὐτῶν εὐχαριστήσιν, ἐπανῆλθον εἰς Πέραν, ὅπου εὐρόντες ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τὰ ἐπισκεπτήρια τοῦ Ἐξ. προέδρου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου αὐτοῦ ἔσπευσαν ν' ἀνταποδώσῃ κατ' οἶκον τὴν ἐπίσκεψιν.

Τὸ ἑσπέρας ἐξέδραμον εἰς Γιλδίξ διελθόντες διὰ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ Φλαμουρίου. Αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ τῆς πόλεως καὶ τὰ μνημεῖα ἄπερ ἐπεσκέφθησαν ἀρίστας ἐνεποίησαν ἐντυπώσεις εἰς τὸ σεβαστὸν ζεῦγος.

Σήμερον, τῇ 9 1/2 ὥρα π. μ., ἐδέξαντο ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων.

Σάββατον, 11 Μαΐου 1891.

Ὡς ἤδη ἠγγείλαμεν, χθὲς περὶ τὴν 9 1/2 ὥραν π.μ. ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει χιακῆς ἐκκλησίας μετὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Θεοδοῦ, ἐπεσκέψαντο τὸν μεγάλτημον συμπολίτην αὐτῶν ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Χίων.

Μετὰ τὴν δύστασιν καὶ γνωριμίαν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ προϊσταμένου ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ κ. Δ. Ταμβάκου, ὁ προϊστάμενος προσεφώνησεν ὡς ἐξῆς :

Εὐγενέστατε καὶ μεγάλτημε συμπολίτα !

« Ἀπαντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Χῖοι εἶναι πλήρεις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπὶ τῇ ἀφίξει ὑμῶν εἰς τὴν βασιλεύουσαν, διότι ἀξιοῦνται νὰ ἴδωσι τὸν μεγάλωνμον καὶ περιπόθητον Στέφανον Πάλλον, τὸν πρῦταν τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορίας, τὸ σέμνωμα καὶ ἀγλάδισμα τῆς μικρᾶς μὲν καὶ πολυπαθοῦς, ἀνθοστεφοῦς δὲ καὶ μυροβόλου τοῦ Αἰγαίου νήσου. Τὴν χάριν ταύτην ἐσχόμεν τὴν τιμὴν νὰ διερμηνεύσωμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν εὐγένειαν ἢ ἐμὴ ταπεινότης καὶ ἡ παρισταμένη ἐρίτιμος καὶ σεβαστὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Γαλατῶν ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης, ἥτις ἀπὸ 250 ἐτῶν εἶναι τὸ κέντρον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Χίων καὶ καλύπτει ἐν τῷ δεπτῷ αὐτῆς περιβόλῳ καὶ τῷ νάρθηκι ὡς πολυτιμώτατα κειμήλια τὰς εὐγενεστέραις ὑπάρξεις τῆς Χίου, τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν εὐκλεεστάτων τῆς Χίου οἰκογενειῶν, τῶν οἰκογενειῶν Πάλλου, Σκυλίτση, Μαυρογορδάτων καὶ Μαυροκορδά-

των, Ροδοκανάκη, Ψυχάρη, Σεκιάρη, Καλδοκορέση καὶ ἐν γένει πασῶν τῶν ἐπιφανῶν Χιακῶν οἰκογενειῶν.

» Χαιρετίζοντες ὄθεν ὑμᾶς ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Χίων προσφωνοῦμεν ὑμῖν τὸ «ὡς εὐ παρέστητε».

» Εἶθε ὁ Ὑψίστος παρακολουθοῖ καὶ σκέποι ὑμᾶς πάντοτε καὶ πανταχοῦ μέχρι βαθυτάτου γήρατος πρὸς δόξαν καὶ χαρὰν τοῦ μεγαλωνύμου καὶ εὐκλεοῦς ὑμῶν οἴκου, πρὸς δόξαν καὶ χαρὰν τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν πατρίδος, πρὸς δόξαν καὶ χαρὰν σύμπαντος τοῦ Γένους ἡμῶν».

Εἰς ταῦτα ἀπάντησε λίαν συγκεκινημένος ὁ πολυσέβαστος κ. Στ. Πάλλης, εὐχαριστήσας τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει χιακῆς κοινότητος. Εἶτα ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπελευθεύσαν ἐν Χίῳ συμφιλίωσιν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θὰ βασιλεύωσιν ἐν Χίῳ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια, αἵτινες, ὡς γνωστὸν, μετὰ τὴν θεομηνίαν τοῦ 1881 ἦσαν ἐξόριστοι ἐκ Χίου. Μετὰ τὴν διὰ μακρῶν συγκεκινημένην ἀντιφώνησιν τοῦ κ. Στ. Πάλλου, ὁ κ. Δ. Ταμβάκος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν Χίων πρὸς τὸν κ. Στ. Πάλλον διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπελευθεύσαν συμφιλίωσιν. Ὁ κ. Στ. Πάλλης ὁμῶς εἶπεν — ἐκ μετριοφροσύνης βεβαίως — ὅτι δὲν εἶναι ὁ μόνος αἴτιος τῆς ἐπιτευχθείσης λύσεως τῆς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ὑπαρχούσης διχογνωμίας περὶ τῶν κοινοτικῶν τῆς Χίου, ἀλλ' ὅτι τὰ μάλιστα συνετέλεσε πρὸς τοῦτο ὁ ἀξιότιμος κ. Ἰ. Χωρέμης, τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα, καὶ ἡ ἀμερόληπτος πολιτεία τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καθὼς καὶ οἱ ἀξιότιμοι κκ. Καναλᾶς, Καλδοκορέσης κλπ. Εἶτα ὁ προϊστάμενος ἐδῆλωσε τὸν πόθον τῶν

ἐνταῦθα Χίων, ἐπιθυμούντων νὰ ἴδωσι τὸν μεγαλό-
νυμον συμπολίτην αὐτῶν καὶ ὅτι κατάλληλον πρὸς
τοῦτο μέρος εἶναι ἢ ἐν Γαλατῇ ἱερὰ ἐκκλησία τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων. Ὁ δὲ κ. Στ. Ράλλης
ἀπάντησεν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ παραστῇ εἰς τὴν
λειτουργίαν τῆς αὔριον κυριακῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἡμέ-
ρας, ἐὰν ἐπέλθῃ κώλυμά τι, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ
εἰδοποιήσῃ.

Καὶ οὕτως ἀπῆλθον οἱ ἐπισκέπται ἀποκομιζόντες
λίαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις.

Κατόπιν ὁ κ. Στ. Ράλλης μετὰ τῆς εὐγενεστάτης
αὐτοῦ συζύγου καὶ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Π. Στεφάνοβικ
Σκυλίτσι μετέβησαν ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν τελε-
τὴν τοῦ προσκυνήματος, ἥτις ἀρίστην ἐνεποίησεν
ἐντύπωσιν εἰς τὸν κ. Στ. Ράλλην διὰ τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν, τὸ παράστημα τῶν στρατιωτῶν καὶ τὴν στρα-
τιωτικὴν παρέλασιν. Ἡ Α. Α. Μ. μαθοῦσα τὴν παρου-
σίαν τοῦ κυρίου Στεφάνου Ράλλης διεμήνυσεν αὐτῷ
διὰ τοῦ Σεφίκ βέη τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς εὐαρέσκειαν,
διότι ἡ πρωτεύουσα ξενίζει τὸν διακεκριμένον ἀρχι-
γόν μεγαλόνυμον ἐμπορικοῦ οἴκου. Ὁ κύριος Στέ-
φανος Ράλλης παρεκάλετο νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὴν Α.
Μ. ἡ ἐκφρασίς τῆς χαρῆς αὐτοῦ, διότι ξενίζεται ἐν τῇ
ἀπαραμίλλῳ τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ χάριτας πρω-
τευούσῃ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, οὐ ὁ ἀναξ παντα-
χοῦ θαυμάζεται διὰ τὰς ἀκαμάτους αὐτοῦ φροντίδας
ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Στ. Ράλλης ἐποιή-
σαντο ἐκδρομὴν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Βαοδίσου (Κεάτ-
χανὲ), ἔνθα παρέμειναν ἐφ' ἱκανόν, ἀπολαύοντες τῆς
θέας τῶν ἐκεῖ ἑρατεινῶν λειμῶνων.

Πολυάριθμοι ἐπισκέπται ἐξακολουθοῦσιν ἐπισκε-
πτόμενοι τοὺς περιφανεῖς ξένους.

Σήμερον ποιοῦνται ἐκδρομὴν εἰς τὸν Βόσπορον.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἐκ Χίου εἰδήσεις, ἡ ἐπελθοῦσα διὰ
τοῦ κ. Στ. Ράλλης συνδιαλλαγὴ ἐφηγοῦσθη ἐμπρά-
κτως, γενομένης τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων ἀρχόν τῆς
νύσου ἀνευ ἐκλογικῆς πάλης καὶ ἐπὶ καταλόγου κοινῇ
συνταγέντος ὑπὸ τῶν ἡγετῶν τῶν ἄλλοτε δύο μερι-
δων. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἦν εἰς ἐκ τῶν ὄρων τῆς ἐπελ-
θοῦσης διαλλαγῆς, καθ' ἣν ἄλλως θεωροῦνται ἄκρως
πᾶσαι αἱ ἐν τῷ μεταξὺ τῆς διαιρέσεως γινόμεναι
κατὰ τινων τῶν πολιτῶν ἀποφάσεις καὶ ἀνακόπεται
πᾶσα τυχὸν ἐγερθεῖσα κατὰ πολίτου δίκη, ἐκόντες
δ' ἀφίστανται τῶν κοινῶν ἐπὶ διελίαν οἱ ἡγέται τῶν
τέως δύο μεριδῶν.

Δευτέρα, 13 Μαΐου 1891.

Τῷ προχθὲς σαββάτῳ ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Στεφ.
Αὐγ. Ράλλης, μετὰ τινὰς ἐπισκέψεις, ἐπέβησαν τῆς
ἀτμακάτου τοῦ ἀξιοτίμου κ. Παύλου Στεφάνοβικ Σκυ-
λίτσι, συνοδευόμενοι ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐκδρομὴν ἀνά
τὸν Βόσπορον. Προγευματίσαντες δὲ ἐν τῷ Ξενοδο-
χείῳ Πεταλᾶ ἐν Θεραπείοις, ὅπου παρέθηκεν αὐτοῖς
τὸ πρόγευμα ὁ κύριος Α. Μ. Καλδοκορέσης, προῦλθον
ἐπὶ τῆς ἀτμακάτου μέχρι τοῦ πρὸς τὸν Εὐξείνιον στο-
μίου τοῦ Βοσπόρου, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς ἀνατολικῆς
ἀκτῆς κατῆλθον εἰς τὸν λιμένα.

Χθὲς, κυριακὴν, οἱ σεβαστοὶ ξένοι ἤκουσαν τὴν θείαν
λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν
Χίων ἐν Γαλατῇ. Τὰ κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἔχου-
σιν ὧδε:

Ὅτε τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ ἐπεσκέφατο ἐν τῷ
ξενοδοχείῳ ἡ ἀξιότιμος Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας

του Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων τὸν πολυσέβαστον κύριον Στέφανον Α. Ράλλον καὶ προσεκάλεσεν αὐτὸν, ὅπως εὐαρεστούμενος ὀρίσῃ ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἡδύνατο νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν, ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ σὺνεγγυε οἱ διακαῶς ποθοῦντες τοῦτο συμπολιταὶ Χίοι, ὁ εὐγενέστατος κύριος Στ. Α. Ράλλης ἐδύλωσεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ πράξῃ τοῦτο προσεχῶς. Τῷ σαββάτῳ λοιπὸν ἀνήγγειλε τῇ Ἐπιτροπῇ ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐκκλησιασθῇ, χθὲς κυριακῇ, ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ τὰ ὀστιά τῶν προγόνων αὐτοῦ ἀναπαύονται. Τῇ 9ῃ ὧρα π. μ. λοιπὸν ἀκριβῶς εἰσῆρχετο, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς εὐγενεστάτης καὶ ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ εἰς τὸν περιβόλον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπεδέξαντο αὐτὸν φιλοφρόνως ὁ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων γεροῦς κύριος Δ. Ταμβάκος καὶ ὁ ἀξιότιμος κύριος Ι. Δ. Καστέλλης καὶ ὠδήγησαν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ θρόνου σταθίδιον. Μετὰ δὲ τὴν θεϊαν λειτουργίαν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἐπιτροπικόν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπου μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν προσεφώνησεν αὐτὸν ὁ κύριος Μ. Ι. Κεφάλας ὧδε:

«Περιχαρεῖς καὶ εὐφρόδουνοι δεξιούμεθα ὑμᾶς, ἀριπρεπὲς καὶ γεραρὸν ζεῦγος, ἀπαξάπαντες οἱ ἐνταῦθα διαβιοῦντες Χίοι ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ τοῦ πατρώου τοῦτου ἱεροῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἔμνησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν μέγαν ἡμῶν Θεὸν οἱ τὸ κλέος καὶ τὸ ὄνομα τῆς προσφιλεστάτης πατρίδος Χίου διὰ τῆς χρηστότητος καὶ καλοκάγαθίας αὐτῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην διαχέαντες καὶ διασκεδάσαντες ἀοίδιμοι ἄνδρες, ἀσμεναίτατα δὲ καὶ ὑπερήδικτα βλέπομεν ὑμᾶς ἐν ἡμῖν, διότι ὑμεῖς, ἐρίτιμῃ καὶ εὐθαλῆς γόνει τοῦ παλαιφάτου χιακοῦ οἴκου Ράλλον, ὑμεῖς οἱ ὡς ἔμβλημα ὀχόντες τὴν περιλάλητον ἀρχὴν αἰὲν ἠριδτεύειν καὶ ὑπέροχον ἔμμεναι ἁλλῶν πανταχοῦ γῆς οὐ μόνον ἐνεπεδώσατε καὶ

ἐκρατύνετε τὸ ἦδη εἰκλῆες καὶ τηλαυγῆς χιακὸν καὶ ἑλληνικὸν ὄνομα διὰ τῶν περικοσμουσῶν ὑμᾶς πατρώων ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ προηγάγετε καὶ ἀνυψώσατε αὐτὸ ἀγαστῶς καὶ θαυμασίως, ὑμεῖς ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς τῷ ἀναβιοῦντι ἔθνει ἡμῶν φιλοτίμως ἐπαρκεῖτε, ὑμεῖς τῆς μερικῆς ἡμῶν πατρίδος Χίου ἐν τε εὐδαιας ἐν τε χειμῶσι προφῆρονες προστάται καὶ ἀρωγοὶ ἐσθε, ὑμεῖς χηρίζα τε καὶ πρῶρίζα αὐτῇ τὴν ζεῖδωρον ἐπεδαψιλεύσασθε ὁμοφροσύνην, ἥς οὐδὲν κρεῖσσον οὐδ' ἄμεινον, ὑμεῖς οἱ πλείστους Χίους τε καὶ μὴ οἴκους θαλεροῦς καὶ ἀκμάζοντας ἀνεδειξατε, ἐπευχόμεθα δὲ ὑμῖν σύμπαντες ἀπὸ μέσης καρδίας διηνεκῇ εὐδαιμονίαν καὶ ὑγίειαν ἀμετάπτωτον. Ζῆτε λοιπὸν, ζῆτε παρ' ἅπαντα τὸν βίον ὀλβιοὶ καὶ κατ' ἄμφω εὐεκτοῦντες, μεγαλόφρον καὶ πολυσέβαστε συμπολιταὶ καὶ ἡ εὐγενεστάτη καὶ μεγάτιμος αὐτοῦ σύντροφος τοῦ βίου, ζῆτε πανευδαιμονες πρὸς κλέος καὶ δόξαν καὶ χαρὰν παντὸς τοῦ χιακοῦ καὶ ἑλληνικοῦ, ζῆτε τρισμάκαρες, ἀγλαίσματα καὶ ἐγκαλωπίσματα τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος Χίου. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν σκέποι καὶ φρουροῖν ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀνιαιροῦ!

Μετὰ τὸν κύριον Μ. Ι. Κεφάλαν λαβὼν τὸν λόγον ὁ τοῦ τε λογίου καὶ τοῦ κερδῶου Ἐρμοῦ λάτρις κύριος Θ. Καμαράδος, ἐντολῇ τῆς ἐνταῦθα χιακῆς παροικίας, προσεφώνησε τὰ ἐπόμενα:

Στέφανε Ράλλη!

«Εἰς τόνδε τὸν τόπον μετὰ διπλῆς τῆς εὐλαβείας καὶ συγκινησίσεως πρόσελθε. Ἐδῶ ἐτάφησαν οἱ προπάτορές σου, ἐδῶ τὰ σεπτὰ αὐτῶν φυλάσσονται ὀστιά, ἐδῶ τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν καὶ ἰσυχίαν τὰ κεκμηκότα αὐτῶν σκίνη εὔρον. Ἴδοῦ ὁ τόπος, ἔνθα μν-

στηρωδῶς κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην χαιρετίζοντά σε τὰ προαιπελθόντα τῶν προγεννητόρων σου πνεύματα, μυστηριώδη αἰσθάνονται τὴν τερπολὴν, ἥς καὶ ἡμεῖς οἱ παρευρισκόμενοι συμπολιταί σου οὐκ ἐσμὲν ἀμέτοχοι.

Ἐὰν οἱ ὀφθαλμοὶ τὰ τῆς ψυχῆς τυγχάνωσι κάτοπτρα, ἰδοὺ ἀνάγνωθι ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ἣν αἰσθανόμεθα ἅπαντες οἱ τῆς κοινότητος ταύτης συμπολιταί σου, ὑποδεχόμενοι σήμερον Σε, τὸν ἀξίον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, τὸν ἀξίον πάσης ἐκτιμῆσεως μεγάλτημον συμπολίτην, ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ τόπῳ, ὅστις ἀπὸ αἰῶνων ἦδη τὸ κέντρον τῆς ἐνταῦθα χιακῆς παρουσίας τυγχάνει.

Διὰ τοῦς Ἕλληνας ἐν γένει εἶσαι ἀξίος θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, διότι διὰ τῆς ἐκτάκτου νομιμοσύνης καὶ διορατικότητός σου ἀπανταχοῦ τῆς γῆς τὸ νεοελληνικὸν ἐλάμπρυνας ὄνομα δι' ἡμᾶς ἰδίως τοὺς Χίους εἶσαι ἀξίος ἰδιαίτης λατρείας καὶ ἐκτιμῆσεως, διότι οὐχὶ μόνον τὸ ἀδαμάντινον ὑπῆρξας θεμέλιον ἀπείρων ἐμπορικῶν ὑπάρξεων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλος ἀπόστολος τῆς ποθητῆς εἰρήνης τὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν ἐν τῇ πολυτλήμονι πατρίδι ἐνεψύτωσας.

Διὰ ταῦτα δέχθητι τὴν ἀπειρον τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν σου εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ἀπὸ μυχίων καρδίας εἰχάς, δι' ὧν ἀνδρίζου εἰς ὃ εὐγενὲς ἐχάραξας στάδιον πρὸς δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ γλυκεῖαν τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος παρηγορίαν».

Ὁ γηραιὸς κ. Στ. Α. Ράλλης ἀπῆντησε προσοικόντως πρὸς τοὺς προσφωνηθέντας, ἐξάρας ἰδίᾳ τὸ κατὰ τὴν ἐν Χίῳ διατριβὴν αὐτοῦ μέγα καὶ εὐσίωον γεγονός τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἀπὸ πολλοῦ, ὡς μὴ ὤφελεν, ἐκλιπούσης ἐν Χίῳ ὁμονοίας καὶ ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν, μεθ' ὃ ἀπῆλθε προπεμπόμενος ὑπὸ τῆς

ἐπιτροπῆς ἐν μέσῳ ἀπείρων ὑπὲρ αὐτοῦ ζητωκραυγῶν τοῦ παρισταμένου πολλοῦ πλήθους.

Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐπιβάντες ἀτμακάτου μετὰ τοῦ κ. Παύλου Στεφάνου Σκυλίτη ἀπῆλθον εἰς Προγκηπον, ἐνθα κατὰ τὸν ἐρατεινὸν λειμῶνα τῆς μονῆς τοῦ Χριστοῦ λαμπρότατον παρέθικαν αὐτοῖς ὁ ἀξιότιμος κ. Α. Γ. Ζαρίφης καὶ ἡ εὐγενεστάτα αὐτοῦ σύζυγος γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησάν τινες τῶν τὰ πρότα παρ' ἡμῖν φερόντων.

Σήμερον οἱ σεβαστοὶ ξένοι κατόπιν ἐπισκέψεως εἰς τὸ Καχρὲ Δζαμισὶ ποιοῦσιν ἐκδρομὴν εἰς Ἅγιον Στέφανον.

Τὴν πέμπτην πιθανὸν συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Στεφάνου Σκυλίτη θὰ ἐκδρομῶσι μέχρι Προύσης.

Συμπληρωματικῶς γράψουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου τὰ ἐπιόμενα :

«Τῇ κυρίᾳ Ράλλῃ προσέφερε κατὰ τὴν ἀναχώρησίν της ἡ κοινότης Χίου πολυτελεστάτην ἀνοδοδέσμην μετὰ ταινίας φερουσῆς χρυσοῖς γράμμασι τὰ ἐξῆς :
Ἡ κοινότης Χίου τῇ εὐγενεστάτῃ κ. Μαριέττᾳ Στ. Ράλλῃ. Ἐτέραν ἀνοδοδέσμην λαμπρὰν τῇ ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ὁ ἀξιότιμος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Νικολάου, ἐν ᾧ ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους τῆς χιακῆς νεολαίας τῇ προσέφερεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ὠραιότατον κἀνίστρον ἐξ ἀνοθέων».

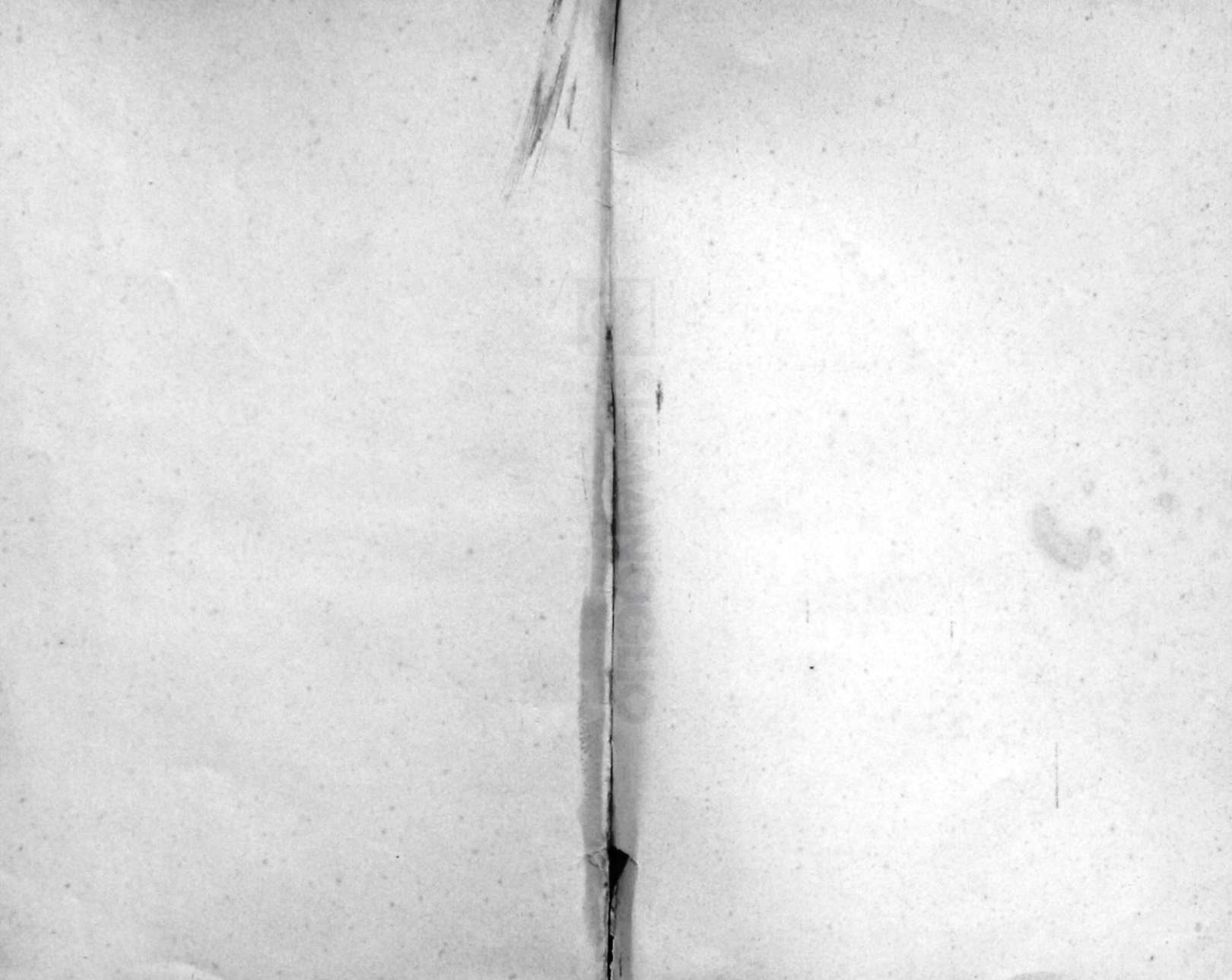
Τετάρτη, 15 Μαΐου 1891.

Χοῆς αὐτοκρατορικῆ ἀδείᾳ ὁ ἐνταῦθα σεβαστὸς ὁμογενὴς κ. Στέφ. Ράλλης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας αὐτοῦ, συνοδευόμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς κυρίας Ταμβάκου

καὶ τῶν κ.κ. Α. Μ. Καλδοκορέση, Μ. Α. Καλδοκορέση καὶ Α. Δημητριάδου, ἐπεσκέψαντο τὸ αὐτοκρατορικὸν ὀψαυροφυλάκιον καὶ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τόπ-καποῦ, ἐνθα ἐν ἰδιαιτέρῳ σκιᾷ προσνήχθη αὐτοῖς φιλοφρόνως γλυκὸν καὶ καφές. Ἐκεῖθεν ἐπιβάντες αὐτοκρατορικῶν ἀκατίων, διεπεραιώθησαν εἰς Βελιέρθεν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ αὐτόθι αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπανεκάμψαν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμᾶ-Μπαγτσέ. Καθ' ὅλην τὴν ἐκδρομὴν ταύτην τοὺς δεδαστοὺς ξένους ἐξενάγει πάνυ εὐγενῶς ὁ υἱὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑπασπιστῆς τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος ταγματάρχης Σερίφ βέης, ἐκ τῶν περιποιήσεων τοῦ ὁποῖου ὁ τε κ. καὶ ἡ κ. αὐτοῦ νύχαριστήθησαν τὰ μέγιστα.

Τὴν Τετάρτην, 15 Μαΐου ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Στεφ. Ράλλη ἀπῆλθον μετὰ τοῦ κ. Π. Στεφάνοβικ Σικλιτση δι' ἰδιαιτέρου ἀεροπλοίου εἰς Μουδανία πρὸς ἐκδρομὴν εἰς Προῦσαν. Ἐκεῖθεν ἐπανακάμπτουσι τὴν Παρασκευὴν, 17 Μαΐου, καὶ ἀπέρχονται ἐκ τῆς ἡμέτερας πρωτευούσης τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, διευθυνόμενοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Λονδῖνον.

REPRODUCED FROM THE ORIGINAL

1907